

Plymouth Pa. 21 Rugsėjo.

Darbsztus mūsų sandarbininkas, Pázystamas Trupinėlio, buvo padavęs užmanymą, kad mums reikia tautiškos šventės, kaip tokias turi kitos tautos, kur kas metas susivaziūja vienon vieton arba siunczia pasiuntinius tam išrinktus idant tokioje šventėje – sukaktuvėse dalyvautu. Mes iki sziolei tokių sukaktuvių atminimų veik neturėjom. 1893 metų, tiesa, patilpo keli straipsniai laikraszeziūse ir buvo keli susirinkimai sukaktuvėmis 100 metų mūsų didvyrio Šimano Daukanto. Bet toliaus, sekancziūse metų, vėl viskas tapo užmiršta. Szį metų 28 Spalį sueina szimtas ir penki metai mūsų gimimo to mūsų tautos tėvo. Tą dieną vertėtu mums iszkilmingai apvaiszezioti ir bent vieną didelį susirinkimą nulaikyti, ant kurio galėtu atvykti pasiuntiniai iš kitų nepertolimų vietų. Kur tokį susirinkimą nulaikyti vertėtu, tepasirupina ir sutaria apie tai rupinantėsi. Ant tokio susirinkimo turėtu buti tautiškos prakalbos. Kam daugiau tas rupi, te padėda savo nūmonę į „Vienybę“ ir tokiu budu visgi ką nors susidėję nuveiksime.

Paszalpat užsitarnavusio rasztininko, paaukavo:

P. Dubickas Scranton, Pa. – 50

J. Szalna „ „ – 50

P. Vytautas iš Glasgow (Anglijai) pažadėjo vieną svarą (\$5,00) ir apsiėmė rinkti aukas mūsų tenykszezių lietuvių.

Isz Lietuvos.

Valkininkai (Vilniaus gub. Trakų pav.) Mūsų miestelis, kaip ir visur užgyventas krikščionių ir žydų, szie paskutiniai turi užėmę vyriausę dalį miestelio. Nors daržai pirma prigulėjo gyventojams – ukininkams, bet žydai supras-

žmones isz gyvenanczių viduryje miestelio, papirko žemę arba už degtinę iszviliojo mūsų ukininkų, kurie turėjo paskui kimsztis ant savo siaurų rėzių žemės su savo visoms trioboms atokei mūsų gatvių, kur turi kesti vargą isz didelio anksztamo. Tankiai galima pamatyti, kaip vienam rėde stovi pirkezia, dankeziai (tvartas) ir klūnas, tai gi galima suprast kėkis ten yra szvarumas, apie ką nei nekalbėsime, nes gali kiek vienas apie tai gerai suprasti. Grišziu prie žydų: sztai jie iszstatę puikias gyvenimo triobas, turi gerus daržus ir tinkamas vietas dėl užvedimo pardavinyczių. Nors dabar degtinės nevale pardavinėti ir senos karziamos tuszczios, kuriose budavo žmonių kaip skruzdelių skruzdyne, dabar tuszczia, tai tikt dėl to, kad jokios prekystės neužima, o katras tikt turi sziokią – tokią krautuę, tai ir gyvena vien tikt isz to ir daug geriaus negu mūsų ukininkas turėdamas savo ukę.

Mat vis tai kyla isz mūsų tamsybės ir neiszmintingumo, kad mūsų žmonės nors kiek szviesesni butu, tai daug mūsų virukų liktusi savo szalyje ir nereikalautu trauktis tolimon užmarėn į sunkų ir paojingą angliakasyklų darbą, bet užsiimtu prekyste ir taip tarnaudami tautieciams savo tėvyneje lengviaus ir daugiau galėtu surinkti skatiko, negu kur ten tolymoje szalyje angliakasyklose.

Lietuvystė pas mus silpnai te begyvūja; atokumas mūsų rubežiaus ir mažuma knyganesczių neužleidžia jokio spindulio lietuviszkos sviesos. Nors keli knyganescziai ir neszioja lietuviszkas maldaknygės, bet laikraszezių jokių nepargabena, mat jie jų bijosi kaip velnias kryžiaus. Mūsų krasztas ramus dar, jokių krautų dar negirdėti, bet kam gi ir kratys – jieszkos maskoliai,

Laikraszeziai czionais galėtu ramiai platintis. Gudinimas ir lenkavimas tū laiku, kada mūsų laikraszeziai neprasiplatinę, padarė didelę žyngę ant mūsų krasztu; naminiame, kasdieniniame gyvenime vartoja ma dar lietuviszka kalba, bet taip sudarkyta, sumaiszyta su gudiszka ir lenkiszka kad bangu ir beklausyti. Daugelis yra tokių, ką gėdisi lietuviszka kalbėti. Kaip kur per atlaidus iszgirsti žmones isz sziaur – vakarinių parapijų, ypacz tolymesnių jau sakant: „isz kur szitie gudai?“ (Czia vadina maskolius burliokais, o kurie negrynai lietuviszka kalba, tai gudais.) Daugelis kalba lenkiszka o kaip katrie tai jau ir maskoliszka.

Gėda! didelė gėda Valkininkieciams už tokį pasielgimą, už niekinimą savo prigimtos kalbos. Neimkim paveikslu mūsų ponų, kurie pervirtę į lenkus, bruka ir mums lenkystę, idant ir mes pervirtę į lenkus, nors szveplūdami girtumė jų „ojezizna“. Turėkimės pavizdzio mūsų senelių, kurie ir po sunkum jungu baudziavų, tvirtai atstumė mūsų lenkystę.

Daug prisidėjo ir prisideda prie lenkavimo mūsų kuningai – dvasiszki piemiens. Jie skelbdami Dievo žodį ir graudendami žmones mūsų nusidėjimų, užmirszo nabagai, kad ir jie patys pildo didelį nusidėjimą kalbėdami į savo aveles nesuprantama lenkiszka kalba. Pas mus yra du kuningai ir sako du pamokslu: viena lenkiszka kita lietuviszka, Daugelis žmonių kalba: „man vis tiek, ar lenkiszka ar lietuviszka sako pamokslą“. Vieni taip kalba pasigirdami, kad moka lenkiszka, o kiti iszrodymu, kad dar neniekina lietuviszkos. Szitame kraszte labai reikalingi pirmų pirmiausia nors keli szviesesni vyrai, kurie savo paveikslu ir darbais galėtu suturėti spar-

linimą ir lenkavimą, o žmonės pabudę isz savo tautiško miego pradėtu patis krutėti apie savo apleistą dirvą. Reikalingiausi yra laikraszeziai, nes kas žmogui gali buti linksmesnio niekinamam jeigu ne lietuviszkas laikrasztis, kuriame žmogus randa užtarymą už savo skriaudas, padarytas mūsų lenkų ir maskolių; kokį turi tūkart džiaugsmą ir ramumą jo suronyta szirdis, kada dasizino, jog jau ne jis pats vienas rupinasi apie savo vargus, bet rupinasi apie jį žmonės ir augsztesnės kilmės, kurie turėdami savo rankose daugiau galybės gali už mus drąsiai užstoti.

Skriaudžia mus lenkai, skriaudžia mus maskoliai, bet labiausiai szirdį sopa, kada iszgirstame, jog ir mus patys broliai padeda kitiems mus žudyti, kaip tai daro Stakliszkių vyrai.

Isz mūsų miestelio (Valkininko) du ukininkai, Martinas Valakeviczius ir Kristijonas Padlis, pirkosi žemę Jezno valseziui mūsų Pesztuvėnų p. K. Nors iszėjęs paliepimas, jog žydams kaimūse nevale gyventi ir laukų turėti, vienok nupirktają vietą per anūs žmones žydas randavoja, žemę dirba ir ten gyvena. Žmonės nupirkę tą vietą kur žydas B. Szuster gyvena, praneszė jam, kad jis turi mūsų Jurginių szių (1898) m. prasikraustyti. Atėjo Jurginės žmonės Valkininke pardavę savo triobas atsikraustė į pirktają vietą, bet žydas jų ten neįleido. Daug kartų žmonės važinėjo Butrimonisna pas asesorijų, kuris vis kalbėjo „ja ego seiczias vyseliu“ bet gniauztinės žydo įbruktos jo rankos, užgriovė jam kelius, kurie niekad negalėjo jis atvažiuoti į Pramiecius ir iszmesti žydo. Tūtarpu žmonės neleidžiami per žydą į nupirktas gyvenimo triobas, turėjo pasisamdyti pas susiedą gyvenimą

dėjo sėti vasaroja, nuėjo ir musų pirkėjai savo dirvos krapsztyti, bet kaip atbėgs žydas su savo giminėm, kurie tūkart buvo pas jį tam tyczia suprasztyti, kaip ims muszti, ir butų gal užmuszė, kad ne vyrai šusiedai, kurie pamatė atgynė. K. Padliui žydai akmenais pramuszė galvą; žmogelis szaukėsi pirmiausia pas Stakliszkių uriadniką, bet ir tas nevaziavo, matyt ir jė kieszėnių aplankė žydo rublinės, kelis kart vazinėjo net Vilniunir vis žydas tē gyvena; sako bus ten da koks sudas, bet galima tikėtis, jog ir ten teisybės menkai gaus. Atėjo ir rugiapjutė, nuėjo rugių pjauti, žiuri kad keli Stakliszkių ukininkai atvažiavę jau rugius pjauna, užklausti, kodėl jie pjauna, visi melavo; vienas sakė, kad maņo isz pusės sėta, kitas sakė, kad žydas davė už kokį ten darbą, bet buvo ne už darbą o tikt parsisamdę žydui žmonių rugius nupjauti, mat jau Stakliszkenai papratę žydamis bernauti, ir matydami kad jau bloga žydui, da nor jį gelbėti, dar nor žmonių rugius žydui nupjauti, butų gal nupjovę ir suvežę žydui, bet kaip subėgo aplinkiniai žmonės ir ėmė gėdyti anūs ir sakyti tikrą teisybę, kurie žino, kad nesėjo jie rugių isz pusės, tada kaip vilkai vejami iszsiskirstė namon o vienas ir rugių nusivežė vežimą, atsiminęs kad gaus gerai už jūs pakeliui iszgerti. Per rugiapjutę buvo labai dideli lytus, nupjovėm rugius tikt priepūliais; szienai po rugiais nesisekė suimti, daug supuvo; užstojus giedrai daug žmonių apsiriko, nes szlapūs rugius buvo suvežę. Vasarojas pasisekė suimti sausas; lytus nėra nū 1 Ruggjuczio. Ketverge 19 Ruggjuczio mažas lietus eidamas su griausmu sudegino Pyvasziunų parapijos, Jurkonių kaimo, vieno ukininko klūną.

Nezine priezasties isz ko iszdegė seredoje 23. Ruggjuczio kaimas Czižunai, Užugāszcio parapijos. *Ž. Vanaginis.*

Isz Kitur.

Amerika ir Ispanija. Karė su Ispanija jau neatsinaujins, bet už tai su kubieciais gali atsinaujinti. Kubiečiai reikalauja patvaldystės ir jeigu Amerika tam priesztaraus, nepadės jie ginklų, kol savo nepriegulmystę iszkariaus. Amerika, pagal New York'o „Sun“, esanti pasirengusi ant Kubos iszsiųsti nū 60,000 iki 90,000 kareivių po vadovyste genarolų: Lee ir Graham, kurie nū vakarinio galo salos turėš perėiti iki rytiniam galui ir viską peržiurėti. Isz Washington'o apie tai nieko negirdėti dar. Kiek tame tiesos, sunku ispėti.

Kubiečių vyriausis vadas gen. Gomez atsisakęs nū vadovystės ir paleidęs savo kariauną. Jis priesztaraujas priesz Ameriką, kuri Kuboje nori savo valdžią įstatyti. Jisai nū szaliai keta darbūtis, kad valdžia butų įstatyta pagal kubiečių norus o ne Amerikos, kuri tvirtina, buk kubiečiai nesubrendę dar savimi valdytisi. Gomezas iszleido atsiszaukimą į visus Kubos gyventojus, kad laikytusi vienybės ir nepasidātu Amerikai. Kviecia drauge ir ispanus liekanczius Kuboje prie vienybės ir kovos su Amerika, kuri pasirengusi yra jūs pavergti lygiai kaip ir Ispanija kad buvo pavergusi. Kova dabartinė bus vedama ne gozimu kraujo, kaip iki sziolei, bet nepasidavimu Amerikos kapitalistams ir jos apieikai.

Pilipinūse pasikėlėliai ant amerikonių reikalavimo pasitraukė isz Manilos priemieszių. 15,000 pasikėlėlių su muzika ir visa paroda iszkraustė, amerikonszka kariauna jūs praleido su tam tinkanczia garbe. Pilipinieciai vi-

sai nepasitiki amerikonomis ir nepaleidžia savo kariaunos. Ginklus visokius perka kur isz gali. Paskutiniame laike vienas amerikonszkas laivas jiems nuvežė 5000 geriausių szaudyklių ir galybes szuvių. 15 dieną szio mėnesio tapo atidarytas Pilipinų kongresas Malolos mieste. Svieto susirinkę daugybės. Kongresą atvėrė patsai Aguinaldas. Namas kongresui tapo pertaisytas isz kliosztoriaus. Aguinaldas nepripažįsta jokios protekcijos ant Pilipinų, nes jie yra kovoję už visiszką nepriegulmystę. Ant apsigynimo nū nepriėtėlių turis gana pajėgų. Amerikonus Aguinaldas didei garbina, kad jie vardan žmoniszku mo ir laisvės gelbėjo jiems isz siliūstūti isz po ispanų jungo. Jisai mislyja, kad amerikoni nerekalaus už tą savo darbą jokio atlyginimo ir atlikę savo uždūtę sugrįž atgal Amerikon. Jeigu amerikoni nenorėtu prasikraustyti isz Pilipinų, tai jis szauksės visus salų gyventojus prie jų iszkraustymo. Manilos arcivyskupas tvirtina, kad pilipinieciai neįstengs vieni valdytisi ir turi buti ant jų apieka vakarinių vieszpatyszių. Jeigu pilipinieciai paimtu į savo rankas valdžią, tai nū visų salų turi kraustyti zokoninkai laukan. Pilipinūse pirm karės buvo į 1000 ispaniszkių kuningų, kurie dabar su kiekvienu iszplaukencziu laivu Ispanijon apleidžia Pilipinus ir grįžta namon.

Ispanijoje vis nėra ramumo. Pati valdžia tarp savęs nesutinka ir vieni antrus kaltina už nepasidavimus. Senieji kareiviai (pavyzdžiui) ant paszukimo susiriję, nei vienas neatėjo. Jiems žadami skurdo kariaunoje, tai pasiszalina ir bėga į kitus pasztus.

Turkija. Pasilaikymas ant salos K... tempa vis paojingesnis. ... pos vieszpatystės suteik... pilną galę nu...

krikszczionių ir angliszkių jurininkų. Anglijos admiralas pareikalavo iszdavimo jam vadų tos skerdynės, bet Turkijos valdžia iszdavė jam 43 niekam netinkanczius kareivius, palikdama laisvėje kaltininkus, kurie tąją skerdynę sukurstė. Toliaus admiralas pareikalavo nuginklavimo mazulmonių ant Kretos, kas didei sujudino sultoną, kad jis pasigūdė dėlto angliszkam pasiuntiniui kad admiralas savo reikalavimą atszauktu. Pasiuntinys sultonui atsakė, kad Kretoje turi buti užvesta tvarka ir anglai už tai pasirupins. Turkijos kariauna susikraustė į drutvietes. Anglija sutraukė savo kariaunos ant Kretos į 2000 kareivių ir gabena dar daugiau isz Egipto, ir jeigu turkai nepadės ginklų, turės užsidegti karė tarp Anglijos ir Turkijos.

Prancuzija. Galiausiai pildosi pranaszavimas garsaus rasztininko Emila Zole, kad neteisingas nubaudimas Dreifuso sujudins Prancuziją isz pamatų. Susirinkę ministriai nusprendė atnaujinti Dreifuso provą ir padavė tam iszrinktai komisijai. Taip ministriams nutarus, du ministriai tūjaus atsisakė nū urėdų. Gen. Zurlinden, ministeris karės ir Tilloyo, ministeris publiszkių darbų. Karės ministeris Zurlinden padavė savo atsisakymą rasztu, kuriame nurodė Dreifuso kaltybę ir reikalauja iszpildymo kariszko sudo nusprendimo, o kad tasai tapo atmetas, jis negalys pasilikti kariaunos pirmūliu. Gyventojai labiausiai pradeda nepasitikėti savo valdovams ir reikalauja isztyrimo tikros teisybės, kas kaltas, Dreifusas ar karės virszininkai.

Austrija. Dėlei nužudymo Austrijos ciecorienės per italiszką anarkistą, austrijokai taip įtužo ant italų Austrijai gyvenanczių, kad daugelyje

mai. Trieste susimuszė darbininkai su italais ir 12 jų užmuszė. Kariauna vos įstengė jų numalszinti. Gratz'o mieste vieną italizką barzdaskutį ant liktarnos pakorė. Vienoje buvo 1500 italų prie miesto darbų priimti, kuriūs visus palėido. Italijos pasiuntinio namus turėjo su kareiviais apstatyti. Italai bėga iš Austrijos namon, nes ten būdami gali gyvaszčio netekti.

Europos vieszpatystės rengiasi suszaukti tarptautizką kongresą ir sutarti, kaip galėtu anarkistus isznaikinti, kurie nedūda ramumo valdonams. Tegul valdonai neskriaudziasavo gyventojų, tai anarkija pati isznyks.

Dalis darbu.

— *Pittston, Pa.* Ravino szafte užsidegė gazas, nū kurio 8 darbininkai sunkiai apdegė ir tapo nugabenti į ligonbutį.

— *Scranton, Pa.* Lackawanna Steel Co., kuri stovėjo nū 7 sanvaiczių, pradėjo dirbti. Lygiai pradėjo dirbti ir North Steel & Rollig Mills 5 mėnesius stovėjęs.

— *Pottstown, Pa.* Pottstown Iron Co. stovinti nū ilgo laiko pradės dirbti ir apie 100 darbininkų gaus darbą.

— *Royersford, Pa.* Diamond Glass Co. vėl taisosi pradėti dirbti, kur į 100 darbininkų gaus darbą.

— *Pittsburg, Pa.* Straikieriai uždarė kasyklas Catsburg ir Ivill. 1800 kalnakasių nedirba. Kalnakasių susivienijimas nulaikė didelį susirinkimą ir nutarė tol neiti dirbti, kol kasyklų savininkai neiszpildys jų reikalavimus, mokės algą Chicago'je užgirtą. Kasyklų savininkai nutarė nygerius parsigabenti. Straikieriai vaikszcioja po visas kasyklas

tos kompanės ir kalbina darbininkus prie straiko.

— *Cleveland, Ohio.* Vietinėse gelezies liejinyčiose pusėtinais dirba ir dar vis priima daugiau darbininkų paszalininių. Alga yra kiek didesnė, negu pirmiaus.

Vinių liejinyčiose visai sustojo darbas ir daugelis darbininkų neteko darbo. Vienok tikisi, kad nepoilgo pradės vėl dirbti.

— *New York.* Czionai sustraikavo darbininkai Leveering & Garrignes gelezies dirbtuvėje reikalaudami pakėlimo algos 35 ct. ant dienos. Visi straikieriai priguli į uniją. Darbdaviai į vietą straikierių priėmė neunijonistus darbininkus, jų apginklavo ir policijantai dar jų sergsti bei nuveda į namus kursai vienas bijosi eiti.

Firmos Freedman Brothers sustraikavo 1200 rubų siuvėjų reikalaudami sutrumpinimo dienos darbo ir didesnės algos. Visi siuvėjai priguli į uniją.

— *Hazleton, Pa.* Straikas kalnakasių kasyklose „Cole-raine“ iszėjo ant naudos straikierių. Kasyklų savininkai norėjo numazinti algas, bet darbininkams laikantės vienybės negalėjo to įvesdinti.

— *Mt. Carmel, Pa.* Isz-muszus naują szaftą prie kasyklų „Greenough“ esanczių arti „Marion Heights“ netoli Mt. Carmel tapo atrastas didelis plotas anglies. Kompanija padarys du tuneliu ir pastatys brėkerį. Daugelis darbininkų gaus darbą.

— *Midvale, Ohio.* Visose aplinkinėse kasyklose dirba silpnai. Vos 3-4 dienas dirba per sanvaitę ir tai ne pilną laiką.

— *Beaver Meadow, Pa.* Czionai straikūja veik visi kalnakasiai, kurių dauguma yra slovakai.

— *Pomeroy, Ohio.* Czionai sustraikavo kalnakasiai dėl numazinimo algos.

— *Petersburg, Ill.* Kasyklos „Hilltop“ tapo visai uždarytos dėlei per mažo reikalavimo anglių. Negavo užpraszimų.

— *New Kensington, Pa.* Pittsburg Reduction Co. turinti czionai iszdarbystę aliuminijaus, gavo didelį užpraszimą nū Maskolijos rando. Darbininkai per tulą laiką turės darbo.

— *Frankton, Ind.* Vietinė gelezies liejinyčia tapo uždaryta dėl reikalingų pataisimų. Pirm to pilnai dirbo per du metus.

— *Oshkosh, Wis.* Po trijų sanvaiczių straiko, kurį buvo pakėlė 90 mergaiczių dėl pakėlimo algos už didesnius pakelius briezukų negu iki straikui, visos mergaitės sugrįžo prie darbo, nes savininkai pristoję ant jų reikalavimo.

— *Kenosna, Wis.* Grantorakandų dirbtuvėje visi darbininkai pametė darbą dėlei priėmimo vieno darbininko neunijonisto.

— *St. Louis, Mo.* Czionai sustraikavo darbininkai prie statymo namų. Darbdaviai parsikvietė kitus darbininkus neunijonistus ir tiejie susimuszė su unijonistais. Vienas neunijonistas tapo mirtinai sužeistas o kiti 3 taip-gi sunkiai. Raita policija vos iszvaikė straikietius, kurie į policiją szaudė isz revolverių tikt gązdindami. Du straikierių vadusuaresztavojo.

Vokietijos ciecorius, Wilhel-

mas II, su kapitalistais susitaręs padavė parlamentui uztvirtinti kaipo įstatymą, kad niekas neturi tiesos kalbinti darbininkų straikūti, kad tokie prikaltėtojai turi buti sunkiausiai nubausti. Ciecorius mislyja tūmi sumazinti socialistų augimą, kur sukiszus visus agitatorius į kalinius; darbininkai likę be vadovų nesprieszys darbdaviams ir dirbs už dūdamą tikt algą. Liberalizki laikraszciai iszjūke tokį ciecoriaus užmanymą. Parlamantas vargu uztvirtins tąją užmaczią, nes iszimant konzervatyvus niekas to neparems.

Isz Amerikos.

Ž u d y s t ė s .
s u k a k t u v ė s .

Subatoje 10 dieną Rugsėjo Hazleton'e szventė metines sukaktuves žudystos, kur szerifas Martin'as su savo tarnais, paliepus kapitalistams, užmuszė nekaltus darkiainkus ir daugelį sužeidė. Visi kalnakasiai, apie 5000, ėmė dalyvumą parodoje ir nuėjo į Lattimer ant slavizskų kapinių, kur ūžudytiejie palaidoti yra ir czionai prezidentas „United Mine Workers“ bei 3 kun. laikė prakalbas. Szv. Stanislovo bažnyčioje buvo gedulinga dievmaldystė už nužudytus.

B a i s u s g a i s r a i .

Britiszkoje Columbijoje, Kanadoi, miestelis New Westminster, gulintis ant kranto upės Frazer tapo kone visai gaisrė isznaikintas. Ugnis užgimė per iszėjimą kibirkszczių isz garlaivio kamino. Szdegė vyriausia dalis miesto. Klautuvės, vieszbucziai ir bažnycios. Tukstancziai žmonių neteko viso savo turto. Iszkada skaitosi ant pustreczio milijono dolerių. Dvi serganczių moters numirė, kada jas neszė isz deganczių namų. Viena numirė isz persigandimo. Taip-gi prikiszo gyvastį ir vienas ugnagesys.

Miestelis Jerome, Arizonai, tapo visas paverstas į pelenus. Ugnis užgimė nū gazolinio pe-
cziaus. Sudegė visi namai
apart metodistų bažnyčios.
1500 žmonių neteko pastogės.
11 žmonių rado smertį liepsno-
se. Iszkada pasidarė ant mi-
lijono dolerių.

Drąsi moteriszkė.

Vieną mylę nū Sharon, Pa.
du apsimaskavę plėszikai atė-
jo į vieną gyvenimą ir baudė
moteriszkę, kad ji parodytu
kur jos vyras turi pakavojęs
piningus. Moteriszkė szoko
ant vieno ir nuplėszė maską
nū galvos, kuris su savo drau-
gu leidosi į kojas, kad kas jų
nepažintu. Tokiu budu mete-
riszkė atsigynė nū plėszikų.

Sniegas pasirodė.

Sziaurinėje Dakotoje 8 die-
nų szio mėn. buvo szalna. Ry-
tinėje dalyje Colorados, sziaur-
vakariūse Kansas ir pietvaka-
rinėje Nebraskoje jau snigo.
Daugiausiai prsnigo apie At-
wood, Rawlins Co. Kansas,
nes sniego buvo į 5 colius ir
pusetina szalna priegtam.

\$10,000 rubūse.

Mieste Kansas City vienos
pasiturrincijos naszlės sudegė
namai. Po sudegimui ji gavo
\$10,000 nū ugnies apsergėjimo
draugystės ir nepasitikėdama
bankoms susiavo visus tūs pi-
ningus (popieroms po 500 ir
1000) į rubus ir ant savęs ne-
sziojo. Vieną vakarą ji iszva-
ziavo pasivazinėti ant prie-
miesczio apsilvilkusi anais ru-
bais ir tapo sulaikyta nū vieno
vyriszkio o kitas smogė jai per
galvą ir apsvaigino ją. Paskui
užmetę audimą ant galvos pra-
dėjo ardyti jos rubus jieszko-
dami piningų. Ir neprieteliai
tol nenustojo ardę, kol nesu-
rado visa \$10,000. Matomai
ji turėjo kam pasigirti apie sa-
vo pakavonę ir gal geri jos
prieteliai pasirupino ją pa-
lengvinti arba tą iszgirdo plė-
szikai. Delto ką vienas kur
pakavoti niekam nesakyki.

Czekai Amerikoje.

Amerikos czekai sudėjo
\$1200 ant paminklo mirusiam
redaktoriui laikraszczio „Sla-
vie“, Karoliui Jonasz, kuris
tą laikrasztį iszleido Racine,
Wis. — Czekai yra daug ge-
resni patrijotai negu mes lie-
tuviai. Neteko dar girdėti,
kad lietuviai butu sudėję kur-
tukstantį dėl savo tautiszkų
reikalų.

**Vaikinas rubūse
moteriszkūse**

Springfield, Mass. vienas
vaikinas buvo labai gabus ak-
torius ir noriai rodydavo viso-
kias komedijas teatre. Tėvas
nū to jį draudė. Szis norėda-
mas nū tėvo apiekos iszsiliūsū-
ti, pasivogė nū tėvo \$15,00 o
vyresnės sesers keles eiles ru-
bų ir paszveitalų ir iszvažiavo
į New York'ą. New York'e
jis pragyveno apie sanvaitę
laiko ir užsimirszęs, kad jis
priguli prie moterių, kurioms
vėlai nevale mieste valkiotis,
per ilgai ant ulyezių užtruko.
Policija suaresztavo jus atvedė
ant stacijės ir ezion pasirodė,
kad ne mergina o vaikinas yra.
Policijos vyresnysis iszvirto isz
kedės tai patyręs. Czia jį per-
rėdė vėl į vyriszkus rubus ir
davė žinę tėvui kad jį atsiimtu.
Moteriszki rubai labai jam pri-
tikė ir niekas jo negalėjo pa-
zinti jei pats nebutu pasisakęs.

Geris plėszikai.

New York'e vienas vaikinas
pas savo namus stovintis tapo
užpultas nū plėszikų, kurie
jam atėmė auksinį laikrodėlį
ir \$4,00 piningais. Vaikinas
plėszikų praszė atidūti laikro-
dėlį, nes tai esąs atminimas jo
tėvo, kuris pirm 5 metų numi-
rė. Plėszikai jį iszjūkę nuėjo
savo keliu. Po 4 dienų vienas
vaikas atneszė aną laikrodėlį
tam vaikinui atgal ir pasakė,
kad vienas vyras jam jį padavė
ir praszė kad atidūti.

**Roetgeno spinduliai
yra paojingi.**

New York'e ant parodos

Madison Square Garden buvo
pastatyta maszina su Roetgeno
spinduliais nū „United States
Electrical Supply Co.“ ir žmo-
gus parodantis kitiems, kaip
galima su tais spinduliais ma-
tyti, kas viduryje kuno yra.
Žmogus kitiems berodydamas,
kožnu kartu tapo užgautas nū
tų spindulių. Po 10 dienų bu-
vimo prie tos maszinos privei-
zėtoją pagavo baisus diegliai
ir suputimas. Nuslinko plau-
kai nū galvos, antakių ir barz-
dos. Daktarai atradę, kad esą
deszinėji pusė kuno sudeginta.
Tasai žmogus apskundė kom-
paniją ant \$10,000 dėl suzeidi-
mo sveikatos, kuri zinodama
paojingumą anų spindulių, ne-
davė jam apsisergėjimo įran-
kių.

Ko susilauksime taip darydami.

Kiekvienas iszeinant isz sa-
vo tėvynės svetur, su aszaroms
paprastai atsisveikina vietas
veik paskutiniu kartu. Su asza-
roms atsisveikina savo gimdy-
tojus, brolius, seseris ir visus
pažįstamus. Savo szirdyje
prižada, kad jis niekad os savo
tėvelių, brolių, seselių, žodžių
tariant, visos savo tėvynės ne-
užmirsz ir kaip galėdamas
szelpses. Visai priešingai at-
sitinka, kada apsigyvena sve-
tur. Tūjaus užmirszta savo
tėvynę, kurią iszeidamas su
aszaroms aplaistė, užmirszta
savo giminaiczius, kuriūs taip-
gi su aszaroms atsisveikino.
Svetur apsigyvenęs, jei pasise-
ka su darbu, tai pirmutinį su-
siraminimą randa karcziamoje,
ten randa sau draugus ir prie-
telius ten atranda visą laimę,
kad jau daugiaus nieko nerei-
kia. Jeigu kokiam reikale pa-
praszyki tulo poros graszzių ant
tautiszkų reikalų, tai iszgirsi
ką negirdėjai. Jis isz tėvynės
jokios naudos neturjs ir jam
jos suvis nereikia, ir atlikta.
O jeigu dar kartą papraszysi,
tai debekis kad kumszini na-

gautum. Sziaudien randasi
daug užmanymų mums reika-
lingų, bet įkunyti nieko nega-
lim. Praeitūse metūse buvo
užmanymas įkurti ateivių na-
mą, ir pasirodė kad persilpni
buvom. Ar ir isztikro per-
silpni buvom? Mą rodos kad
daugiaus nekasztūtu ateivių
namas, kaip kad vienas kar-
cziamos užlaikymas. O ar tikt
viena karcziama pasidaugino
iki sziam laikui nū užmanymo
ateivių namo?

Ar gi mums vien tikt atei-
vių namo reikia? Kiek mums
mokyklų reikia, kiek knygų,
kiek mums mokytų vyrų rei-
kia ir t. t.? Matant mūsų bro-
lius piningus taip mums reika-
lingus mėtant ant girtybės, ant
latrysczių, ant provų, ant ka-
zirų ir ant kitokių nereikalin-
gų daiktų, net gailu ir graudu
darosi. Tuli užmetinėje, ką
nuveikė „Tėvynės Mylėtojų
Draugystė“, „Susivienyjinimas“
ir kitos tautiszkos organizaci-
jos? Vieszpatie brangus! ką
nuveiks, kad pats nepriguli,
nieko nedūdi ir nesidarbūji.
Isztikro neturi nei gėdos rei-
kalauti kokio nuveikimo pats
nieko neveikęs, it ne nū jo tas
prigulėtu.

Jeigu mes norime pamatyti
vaisių, tai neszkim szapelius į
vieną daiktą ir savo tautie-
czius budykim isz sunkaus
miego ir raginkim prie darbo,
tada tai pamatysim savo darbo
vaisių, ir visi vienkart szauk-
sim: „Lai gyvūja mūsų tėvynė
Lietuva!“ *Pruselaitis.*

XIII Seimas „S.L.A.“ Pittsburg'e, Pa.

Susivienyjinimo Seimas bus
laikytas szį metą Pittsburg'e,
Pa. 11 ir 12 dieną Spalių. Sei-
mo programos bus sekantis:

I. Utarninke, 11 dieną Spa-
lių:

a). Ant 8 valandos ryto bus
iszkilmingos miszios vietinėje
lietuviszkoje bažnyczioi.

pirmutinė sesija Seimo.

(Sesijos Seimo bus laikomos halėje „Turner Hall“, ant 13-tos gatvės, South Side).

e). Ant 2 val. po pietų antra sesija Seimo.

d). Ant 8 val. vakare, teatras ir prakalbos to pacioi halėje, kur bus ir sesijos.

Ant teatro bus perstatyta drama dviejose veikmėse „Isz-gama“. Idant uždengti kasztus perstatymo, už įėjimą bus imta po 10 centų nū kiekvienos asabos.

II. Seredoi, 12 dieną Spalių:

a). Nū 9 valandos ryto iki 12 pietų trecia sesija.

b). Nū 2 val. po pietų iki 6 vak. ketvirta sesija.

c). Ant 8 val. vakare paroda, o po parodai balius iki 2 val. ketvergo ryto.

Draugystės imanczios dalyvumą parodoi turi pributi, i baznytinę salę ne vėliaus kaip ant 7½ vakare. Kelias parodos bus sekantis: nū lietuviszkos baznyczios Carson gatve iki 29-tai gatvei, 12-ta gatve iki Sarah, Sarah gatve iki 28-tai, 28-ta gatve į Carson ir ta gatve iki 13-tai ir nū czia į salę ant baliaus. Įėjimas į salę dėl vyrų 50c., o dėl moterių 25c.

Per visą sanvaitę, nū 8 iki 15 dienos Spalių, ant visų gelezinkelių ir isz visų dalių Suvienytų Valstijų į Pittsburg'ą ir atgal tikietai bus už pusę prekės, dėlto delegatai tegul praszo ant stacijų: „round trip excursion ticket to Pittsburg“.

Jeneraliszka kvatera dėl delegatų laiike Seimo bus Hotel Rohe, No. 601 to 603 Carson str. S. S. Pittsburg, Pa.

Delegatai yra užpraszomi dūti žinę apie pribuvimą sanvaitę pirmiaus ant sekanczio adreso:

Rev. John Sutkaitis

No. 712 Carson str.

Pittsburg, Pa

Komitetas parengiantis Seimą.

Isz lietuviszku dirvu Amerikoje

Plymouth, Pa. „Draugystė Lietuvaiczių“ buvo susirinkusi 11 dieną Rugsėjo. Tapo skaityti įstatai ir nū visų priimti. Buvo kalbėta apie aplankymą ir priveizėjimą ligonių pagal iszgalę. Prie draugystės prisiraszė dar 4 sąnarės. Virszininkė, Dr. J. Želvienė, kalbėjo apie karsztinę, koku budu ji iszsiplatino tarp kareivių, kurie paleisti namon, gali visur tają ligą užkrėsti, ir kaip nū jos galima apsisergėti.

Sekr. *Ona Pauksztienė.*

Philadelphia, Pa. Pribuvus man sziomis dienomis į Philadą, netikėtai atlankiau Philadelphios kalėjimą. Tarp daugumo kalinczių, kali czion ir lietuvių netoli dvideszimts vyrų, už visokius prasikaltimus. Kitas gal ir visai be jokios priezasties ir kaltybės. Žingeidu girdėti kaip musų kaliniai trokszta skaityti lietuviszkus laikraszczius ir knygas, ką dauguma budami liūsais praleisdavo laiką vien tikt ant girtavimo ir pesztynių; dabar-gi viskas persikeitė į kitą pusę, apart skaitymo daugiaus niekas jų negali nuraminti. Szūmi atsiliepiu į visus, geros valios lietuvius, kad jeigu atsirastu turinti atliekamų knygų arba laikraszczių, lai suteikia kaliniams, už kurūs jie bus didei dėkingi. Rasztus galima siųsti ant sekanczio adreso:

Mr. Spelesy

Eastern Penitentiary

Philadelphia, Pa.

J. Kazakeviczia.

Glen Lyon, Pa. Didelis susirinkimas ir prakalbos Dr. J. Szliupo ir kitų kalbėtojų bus Glen Lyon, Pa. ant sveitainės Mrs. Donen, nedėlioje 2 dieną Spalinio. Dėlto užpraszome broliai lietuviai kūmi skaitlingiausiai susirinkti kartu su moterimis, nes bus akvyvos kalbos ir apie moterių reikalus.

Traverse City, Mich. „Garsas“ 32 num. bara mane už rasztą tilpusj 31 num. „Vienybės“, ir gūdziasi, kad negali nustoti polemikūti ir gana, ir kad toji polemika („operacija“) kasztūsenti bjauriai.

Tegul kasztūs ką kasztūs, bet asz matydamas vieszą melagystę negaliu tylėti, nors dar tiek kasztūtu ir nors „Garsas“ polemikos dar taip negeistu. „Garsas“ kaltina „Vienybę“, kad toji sulaičius daugelį gerų tautiecių nū aukų ant kun. Burbos paminklo. Bet asz sakau, kad tą atliko „Garsas“ o kaltybę meta ant „Vienybės“. Kam „Garsas“ traukė „Vienybę“ už liežvio? Kam „Garsas“ paskyrė Jurgio Gaubo auką ant paminklo, atlyginimui „Vienybei“ už padarytas jai skriaudas per kun. Burbą? Žmonės pamatę, kad „Garsas“ jų aukas skiria kas žin ant ko, nors buvo žadėje ant paminklo, pasiliko žadėtus pinigūs kieszniuje. Asz savo raszte nei mislies neturėjau atkalbinti žmones nū aukų, o „Garsas“ pamatė szmėklą ir apsiputojo. „Vienybė“ pirmiaus „Garso“ užsiėmė rinkimu aukų ir „Garsas“ „Vienybę“ atstatė nū to užsiėmimo, tai kur-gi czion tiesa, kas gaiszina aukavimus? „Garso“ visas mieris, kad tikt uždrožti „Vienybei“, kad uždaryti jei „nasrus“ idant ji neiszpliauptu kuningų nedorybes visūmenei. Jei „Garsui“ tas nepatinka, tai tę stengiasi jis paszalininti tais priezastis o nereiks jam putoti.

Aukautojo Draugas.

New Britain, Conn. Pas mus atskalonystė ir laisvamanystė tarpe lietuvių buvo nežinoma kol atėjo pas mus kun. J. Žebrys. Jis musų mieste atrado atskalonų ir laisvamanų nemažai. Per pamokslą pasakė aiszkiai: kad tie visi, kurie paraszo ant kuningo į laikrasztį, nors ir teisybę, yra laisvamaniai ir platintojai at-

skalos. Korespondentus, Žyguną (34 num. „Vienybės“) ir parapijoną P. K. 67 num. „Saulės“) kun. Žebrys be jokio iszsiapakutavojimo paskyrė į gilumą pragaro dar gyvais, nes jūdu teisingai apraszė apie reikalus parapijos. Toliaus nurodė, kad atskalonystė ir laisvamanystė Lietuvoje negali platintis, nes tenai nėra platintojų, pasekėjų ir užtarėjų. Supraskite mieli skaitytojai, ką mus kuningas vadina atskalonystės ir laisvamanystės užtarejais? Visus lietuviszkus nekuningiszkus laikraszczius. Kuningas parodyjo tokiu savo pamokslu, jog nereikia skaityti lietuviszkų laikraszczių, nes visi, kurie skaitys, liks laisvamaniais. Asz mislyju kad skaitymas liet. laikraszczių netiek veisia laisvamanų, kiek tokie pamokslai ir netikę kun. darbai isz kurių piktinasi ir tie, kurie nei skaityti nemoka. Kun. Žebrys stengiasi sumazinti skaitymą lietuviszkų laikraszczių kad parapijonai neiszvirštu į laisvamanius. Asz-gi pertariu kun. Žebriui tą ir rodyju raginti žmones prie skaitymo ir apsiszvietimo, nes kada busime apsiszvietę tai ir atskalonystė pradės nykti, nes sziądien atskaluno vardas tinka tikt tam sūliui o niekam kitam. Sakomi pamokslai sziądien su nurodymais, kad nereik skaityti laikraszczių yra gėda ir dar galė devyniolikto amziaus. Gal tokie nurodymai butu tikę viduramzinėse gadynėse. Sziądien kiekvienas kuningo žodis priesztaraujantis tiesai platipa laisvamanystę daugiaus, negu skaitymas arba raszymas ant kuningo teisybės. Dabar eina apraszymai laikraszcziūsė surėdyme parapijų, kuriose per pavedimą viso valdymo vienam kuningui, zusta viskas. Bet laikraszcziai neapstatinai turėtu talpinti ir pamokslus baznycziose sakomus, kur tankiai kuningai tikt jūkus baz-

nyčioja kreczia ir su kaszin-
kūmi susivaidijęs kuningas
pasakoja visiems apie savo
prieszą, kurio niekas nei žino
nei pažįsta. Tokie pamokslai
turi būti paszalinami.

Ant galo parodysiu kokią
naudą atnesza kuningai užgin-
dami skaityti žmonėms liet.
laikraszczius ir knygeles. Bu-
nant mą dar namieje, Lietu-
voį, mūsų kuningas J. Talacz-
ka, Szilalės parapijos, isz nety-
czių atrado mus namūse keles
knygeles, „Vienybę“, „Varpą“
ir „Ukininką“. Pradėjo jiesz-
koti kaltininko ir tūjaus atra-
do, o tūmi buvau asz. Matai
asz tankiai nuvažiuodavau į Til-
žę ant turgaus ir niekados ne-
griždavau tuszczias. Atėmė
kuningas visus tūs laikraszcz-
cius ir knygeles o mane, kal-
tininką, prisaikino iki myriui,
kad neskaityčiau lietuviszczų
rasztų be kun. paraszų. Per
pamokslą kūr. J. Talaczka
pasakė, jog „atradau savo pa-
rapijoi vieną vaikina pragaro
rasztus beskaitanti, tai yra lie-
tuviszczas knygas ir gazietas.
Žmonės iszgirdę tai, kad yra
lietuviszczų gazietų, užsidegė
dideliu žingeidumu ir pradėjo
viens antro klausinėti, kur jas
galima gauti ir pradėjo isz
kuningo jūktis kad jis kvailas
ir maskolių bernas ar popas,
kad gina lietuvius nū skaity-
mo. Mane gi tasai pamokslas
taip uždegė, nors prsiekdamas
buvau pasizadėjęs neskaityti
daugiaus, kad su įnirszimu
pradėjau platinti tarp žmonių
laikraszczius ir knygeles.
Tarp žmonių keliaudamas at-
radau labai iszminčių, ku-
rie mane dar pamokino, kaip
galima daugiaus rasztų pa-
skleisti. Mūsų kuningas isz-
girdęs, kad jo parapijoi žmo-
nės daugiaus pradėjo skaityti
ir isz jo jūkiasi, emė keikti tūs
pamokslūse ir tūmi priveisė
tiek laisvamanių, kad be tų
keiksmų butu reikėję daug
dirbti, kol tiek butų atsiradę.
Mat vieszas apgarsinimas. Ži-

noma atsirado ir tokių, kurie jo
paklausė, kurių asz kuningams
nei nepavydžiu.

Nieko apie tai Lietuvoje
kur baugu maskolių. Bet
czionai Amerikoje ginti žmo-
nės nū skaitymo – apsiszvieti-
mo, tai jau gėda priesz visą
svietą. Sziądien daugelis jau
supranta, kad skaitymas laik-
raszczių ir knygu nėra jau nu-
sidėjimu ir pragaro rasztais,
kaip tuli kuningai kad tvirti-
na. Devynioliktas amžis ant
galo o dar neisznyko tamsin-
tojai mūsų vargūlių.

Prisaikintas neskaityti.

Mahanoy City, Pa. Nedė-
lioje, 11 Rugsėjo, mūsų ku-
ningas pasakė extra pamokslą,
isz kurio žmonės tiek prisijū-
kė, kad nei ant didžiausių ko-
medijų tiek jų negali būti.
Pradėjo isz Evangelijos nū
naszlės, kurią Vieszpats Kris-
tus suramino prikeldamas jos
sunų isz numirusių. Toliaus
nurodė apie bažnyčią szventą,
kuri kaipo naszlė vadoja sa-
vo paklydusio sunaus, o tūmi
esas „Vienybės“ redaktorius,
kuris padavė per „Vienybę“
plėną (užmanymą), kad reikia
įvesti tokį parėdką į lietuvisz-
kas parapijas, kaip protestonų
(žiurėk 33 num. „Vienybės“
„Kuningija ir katolikystė“).
Liepė „Vienybės“ niekam ne-
skaityti, nes esanti negero re-
daktoriaus rėdoma. Nurodė
kad „Vienybės“ redaktorius
Lietuvoje gyvenė tiktai isz ap-
gavystės, apgaudamas randą
ir kuningus. Randą apgavo
tūmi, kad jis slaptai per rube-
zių gabendavo galybes lietu-
viszczų knygu ir laikraszczių,
kurios yra nū rando užgintos
visai, už kurias jis labai daug
pelnėdavo. O kuningus tai
su sznapsu apgavęs, kur už
bonką Prusūse mokėdavo tikt
1 markę o nū kuningų imdavo
po 3 rublius (tai per daug!
zecer.). Taip isz prigavy-
czių gyvendamas yra blogai
uzaugęs ir neapkenzia kitų

žmonių prigavikų, kaip ana-
kun. Kravczuno isz Chicagos.
Lietuvoje randą ir kuningus
taip apgavęs reikalavo nū
Amerikos lietuvių, kad jam
Prusūse įtaisytu dar spaustu-
vę isz kurios galėtu valgyti dūną.
Yra tai sukezius, apgavikas
kuningų su sznapsu ir kursty-
tojas žmonių prie aukų ant
tautiszczų reikalų. Ant galo
primenu visiems, kad negerai
darote raszydami rasztus ant
kuningų. Pirma apie tai tu-
rite pasiklausti savo kuningo
rodos. *Klausytojas.*

Reikalai

„Tėvynės Myl. Draugystės“

Metines užsimokėjo szie:

A. Olszevskis už -98 m.	\$1—
J. Szernas	1—
K. Žaliszkeviczia	—60
V. Žukauskas	—60
J. Butkus papildė metinę	—50
<i>Newark N. J.</i> kupa	
Nauji prisiraszė szie (pa- gal „Vien.“ No. 34)	
189. M. Ambrozevicze	—60
190. J. Gaubys	—60
191. A. Valiuszis	—10
192. Vl. Janulionis	—10
193. V. Pranis	—15
194. P. Pranis	—10
195. M. Miszkunas	—10
196. Ad. Dauszas	—10
197. J. Vaitkunas	—25
198. J. Sereika	—30
199. Am. Daukszas	—25
200. P. Daukszas	—25
201. M. Daukszas	—10
202. Lud. Areliunas	—15
203. Dom. Szopis	—30
Stan. Pranis už -97 m.	—60
Moters paaukavo:	—48
Viso	\$4,53

Kūpos kasierius prisiuntė
tikt \$4,45ct. 8 centai tapo su-
naudoti kasztams prisiuntimo
Money Orderio ir laiszko.

Isz kitur naujai prisiraszė:

204. M. Stelmokas \$1—

M. J. Damijonaitis.

Pasarga I. Kūpos siusda-
mos piningus centr. kasieriui
pacios turi apmokėti kasztus

už „Money Order“ ne atitrau-
kiant nū sumos.

Pasarga II. Nauji draugai
nebus per organą kvitavojami
nū centr. sekretoriaus, kol ne-
prisiūs piningus centr. kasie-
riui. Siuncziant piningus
centr. kasieriui reikia paminė-
ti kiek kas užsimokėjo, ir ar
naujas draugas. Kasierius
pidūs sekretoriui vardus užsi-
mokėjusių, ir bus įraszyti į
knygas. *Centr. Komitetas.*

Tikietas.

SOCIALISZKOS DARBI-
NINKISZKOS PARTIJOS
ANTURĒDNINKŲ VALS-
TIJOS PENNSYLVANI-
JOS:

Gubernatorium: J. Mahalon
Barnes, Philadelphia, Pa.

Vice-gubernatorium: Wm.
H. Thomas, Buena Vista, Pa.

Pasiuntiniais į kongresą:
John R. Root, Pittsburg, Pa.

Donald L. Mouro, Du Bois,
Pa.

Sudzia į augszcziausį sudą:
Dr. B. B. Lavengood, Bell-
wood, Pa.

Visi darbininkai, norinti pa-
gerinti savo buvį privalo savo
balsus atidūti už virszui minė-
tus kandidatus.

Laiszkas iszkeliavusio Lietuvon.

Gūdotini draugbroliai Dr.
Blaivystės Pittston'e, Pa. 24

Rugpjuczio apleidau Pittston'ą

ir sziądien t. y. 25, laukdamas

laivo pasiryžau atsiveikyti su

savo mielais draugais, visais

draugbroliais ir visais pažįsta-
mais, tardamas per „Vienybę“

visiems „su Dievu“, visiems

linkiu kū didžiausios laimės.

Brangus broliai! kurie gy-
venate apielinkėje Pittston'o,

kurie pristojate į draugystę,
kad kreiptutės į draugystę
Blaivystės, kurioje viskas yra
kitokioje tvarkoje užlaikoma
negu kitose draugystėse. Asz
netekęs sveikatos ir prigulėda-

mas prie draugystės šv. Jurgio, 21 Rugsjūtį ant susirinkimo, meldžiau paszalpos, kad galėčiau keliauti tėvynėn, nes czionai neatradau jau gydytojo. P. Vincas Jesaitis, ir kiti, užmanė, kad mą draugystė užmokėtu nors tūs liūdnu pinigus už grabą, bet dauguma tą atmetė. Draugyste Blaivystės visai kitaip pasielgė. Draugai rimtai apsvarstę suszelpė mane su \$70,00, nors tikt metas kaip jį prigulėjau. Isz Dr. šv. Jurgio, kurios draugu ilgiaus buvau, gavau tikt ligos pinigų. Metai atgal, kaip pradėjome tverti Dr. Blaivystės, visi szaukė, kad nieko nebus isz blaivininkų, bet dabar aiskzu, kad minėta draugystė virszija visas kitas draugystes, nes draugai su blaiviu protu visokius reikalus geriaus apsvarstyti gali. Mano linkejimu yra, kad koznas pristojantis prie draugystės, pristotu prie Blaivystės draugystės, isz kurios yra didesnė nauda tūmi, kad visi draugai yra blaivus, nepraleidžia nereikalingai pinigų ir tūsius paskiria labdarystės reikalams.

Draugas abiejų draugysčių
Vincas Burgubas.

Isz Aprikos.

Apverktinas likimas lietuvių gyvenanczių Aprikoje, iszsiszklaistę po visas szalis. Pacziame Johannesburg'e randasi tris szeimynos, per 200 pavienių ir penkios lietuvaiteš merginos. Czionykszczių lietuvių gyvenimareikia apgailėti: apart girtavimo ir kitokių bjaurių darbų daugiau nieko negalima iszvysti. Alus czion menkas, bet už tai degtinė smarki ir gali sudeginti visas žarnas vienas stiklis; lietuviai ją daugiausiai ir geria. Užsiimanczių prekyste lietuvių yra tris; vienas mesininkas ir du pardavėjai degtinės (degtinę pardūda musiszkiei slapta). Reikia žinoti, jog Transvaliaus val-

džia sunkiai baudžia pardavinėtojus degtinės. Sugautasis tur užmokėti nū 50 iki 75 sva (\$375,00) arba kalėti szesziš mėnesius ir daugiau. Praėjusiam laike pora lietuvių po minėta bausme yra papūle, bet kiti ant to nepaiso, vienas papūla, tai jo vietą užima autras ir taip tą biznį varo toliaus. Didžiausę bausmę apturi sugautas, jeigu valdzia užtėmyja pardūdant degtinę jūdiemjiem (nigral). Czionykszcziiai nigrai panaszus visai į laukinius. Vaikszcziuoja visai nūgi, tiktai prisijūse prijūstes: jų maistas taip-gi galima sakyti gyvūliszkas. Darbdaviai ir tureziai maitina jūs vien tiktai kukuruzų kősze ir vandeniū. Jie dirba kaip gyvūliai už visai menką mokestį.

Kas link lietuvių, tai jie dirba daugiausiai pas žydus, užsiimanczius yvairioms prekystėms, bet dideliais uždabiais negali pasigirti, nes žydas lietuvių laikę už nigerį, tikt baltą ir bile gojus gyvas, gali atlikti uždūtą darbą. Pabrikų beveik jokių nėra, apart aukso kasyklų; nemokant kalbos negalima gauti darbo prie kasyklų. Laikraszczių ir kitokių rasztų czionykszcziiai lietuviai neskaito, iszskyrus du ar tris, kiti-gi visi užsiima vien tikt girtavimu ir kitokiais netikusiais darbais.

Ant galo turiu pasakyti, jog czion gerą ir atsakantį uždarbį gauna dailydės ir kitoki amatninkai, bet amatninkų tarpe musiszkių menkai randasi. J.

Atsiszaukimas

Kaip jau buvo garsinta visūse mūsų laikraszcziūse užmanymas Dr. J. Szliupo, kad sutverti „Keliuojanczią Mokslo Draugystę“, atsirado daugelis to norinczių. Miela buvo girdėti, kad atsiranda isz mūsų brolių tokie garbės verti vyrai, kurie apsiima keliauti

po apielinkes, lietuvių apgyventas, ir szviesti szviesa mokslo, su kurios pagelba galėsime pasekti kitas tautas, kurios toli toli mus paliko. Tai-gi su džiaugsmu laukiame įsikunjant virsz minėtos draugystės, kuri, kaip praneszė Dr. J. Szliupas 36 num. „Vienybės“, Lapkriczio mėn. pradės savo darbą. Tokia draugystė yra neatūtinai mums reikalinga, kuri, neturint mums mokyklų nei jokių, knygų su moksliszku turiniu, apszviestu bent kiek mūsų protą. Tokios draugystės įsikunjimas ir gyvavimas priguli ne nū užmanytojus bet nū mūsų, kurie mokinsimės, klausysime. Žinoma kad tokias prelekcijas laikant pasidarys ir tūli kasztai už salę ir szviesą, neturint salės savos, ir kelionės prelegantų. Czionai mislyju kiekvienas klausytojas galėtu užsimokėti po 10 arba 5 ct. už įzengą ant salės. Mokestis yra labai maža ir kiekvienas gali tiek vis isztekėti, nes užėjus karcziamon kasztūja daug daugiau. Mes, kurie negalime darbūtis nei žodziu nei rasztu, szelpkime tokius reikalus nors medegiszkiei ir prisidėkime prie abelno veikimo apsiszvietime.

J. S. Bublīs.

Dimsza.

I.

Kazys dimsza da nepersenei buvo mokslą pabaigęs, ir netvirtai, kaip ta samanėlė, prie medžio prilipusi, sziaip taip ant sviato smilko, bet neužilgę tikėjosi samanos paveiksłą ant visados numesti, į puikų medį riebioje da-gi dirvoje augantį iszbujoti, arba aiskiaus sakant, tikėjosi puikią vietą gauti, pinigais kiszenių pripildyti, na ir gyventi, gyventi, gyventi ramume ir isztekliuje. Reikia pripažinti, kad ir privargęs buvo jisai pusėtinai mokslus beeidamas, tikt vargas tas sujudio jausmus, pa-

budino jame genijų. Jū didesnį kentę medegiszką vargą jū augstyn jo genijus kilo, nulėkė į eteriszkas padanges, per jaunystės akuliorius dirstelėjo ant sviato ir kaip giedri žvaigždė szviesos spindulius žemyn paleido, o buvo tai puikus straipsniai ir apysakos, kur lietuviszką literaturą padidino. Apraszė jūse tėvynės vargą, parodė karsztą meilę jos nelaimingų žmonių, mąstė apie jūs, sapnavo jūs ir apraszė jų sopulius. Kiti susidėjo jo jausmus į savo szirdis, kaip po brangius daiktus ir neszijo su didžia garbe ir pagūdone. Neviens labai gerbė Dimszą ir sakė, kad jis bus Lietuvos Gomeras, kad liaurų vainikas butinai pūsz jo galvą, o kaip numirs, verks visa Lietuva, kad nū aszarų bus tvanas Lietuvos žemėje, daugelis slapta jam net pavydėjo. Bet nē tie karszti velijimai, nē tykus pavydėjimai visiszkiei neiszsipildė. Matyt nelemta buvo Dimszos žvaigzdei ilgai szviesius spindulius leisti. Jo muza po kelių metų garbės ir darbsztumo daug tinginesnė, o dvasia sunkesnė pasidarė. O ar žinote, kas dvasią labiausiai apsunkena, kas genijui ragus nulaužia, muzai sparnus nukapoja? Nežinote! Tai asz stacziai sakau jums, kad yra tai kiszenius, pinigais. Liudna ir prozajiszka tai tiesa, bet tai yra gryna tiesa ir asz galiu dūti daug pavyzdzių tai liudnai teisybei parodyti. Kad norėcziau, papasakocziau jums, kaip Rimkaus muza staiga nutilo, sakytum kirviu į kaklą gavusi, vos tikt Rimkus gyventi pradėjo, kitaip sakant, vos tikt gerą vietelę gavo. Parodycziau kaip Nimkaus genijus parkais, atsipraszant, apaugo, vos tikt jo savininkas pinigais ir iszteklių pažino, kaip..... Bet nėra ką ilgai apie tai kalbėti, patys meskite tikt akimis aplinkui ir daug iszgesusių žvaigzduczijų

ant lietuviszkos literatūros dirvos pamatysite ir pripažinsite man tiesa, patys persitikrinsite kad kisenius, piningų pilnas, kaip sunkus akmū priedvasios prikabinatas, nedūda jai augštytyn kilti, o vis žemyn traukia. Nepaslėpsiu nė to, kad yra ir toki vyrai, kurie, turėdami kisenius pilnus sidabro, ar popierų, su popirosu dantise, minksztai po skanių pietų atsigulę, netingi apie nelaimingus apie skriaudžiamus pamąstyti, na o iš jų minčių ir dumojimų išseina kartais puikus straipsniai, apie tai, kad Lietuvoje butu tikras rojus, jei visi lietuviszkai kalbėtų.

Grįždami vėl prie Dimszės, nekalbėsime jau apie tai, kad kol jisai mokinosi, kol kentė vargą, dvasia jo augštai skraidė ir šviesos spindulius žemyn leido, kad ir pats jis į liauru vainiką, į nemirsztančią garbę, į paminklą ir gausias aszaras posmert įtikėjo. Atkartosime tikt, kad jo muza susitraukė, apsiupėjo, kada jis mokslus pabaigęs, susipažino su gyvenimu, o jau visiskai vargšė pasidarė nepanaszė nė į kokį gyvą sutvėrimą, kada Dimsza pamatė toli žibantčius piningus, kada gerą vietą jam pasiulė, kada galėjo save perstatyti ateitėje dideliu ponu, tokiu ponu, kurio vieno susiraukimo bijosis kiti, kaip pragaro ugnies. Ir jū labyn Dimsza į ateitį žiūrėjo, jū arčiau tą kruvą piningų matė, jū muza jo silpnynėjo, bet butu gal da taip greitai į niekus nepavirtusi, kad ne kitokios priežastys. Teisybę sako, kad vienas vargas da ne vargas, taip ir cziou viena priežastis da ne priežastis. Kad daugelis Lietuvos vadovų butu ne atsitolinę nū pirmutinio, kaip krisztolas arba kaip vandū tyram upelyje gryno palinkimo, kad butu, kaip pradzioje, vis tikt apie lietuviszkos kalbos atgaivinimą rupinęsi,

kad ne butėmė žmonės priesz vyriausybę kelti, baisesz džiūs net priesz ciecorių rasztyti, tokių baisesz, kad tikt pamąscziūs visi plaukai ant galvos pasistoja. Žinai kada emė tokias baisesz kningutes rasztyti, dalinti, visų gerai velijanczių ir grynas mintis turinczių vyrų burnos susiraukė, o muzos iš baimės susitraukė. Aa! kad pagantų, dievai žino, ką padarytų! Taip ir Dimszos muza padarė, — iszsigando ir susitraukė. Bet melagis bucziau, jei nepaminėcziau, kad aną metą da sykį į padanges iszkilo ir isz ten szviesos spindulius iszplylė, iszriszimui pakilusio tada svarbaus lietuviams klausimo apie tai, kokias paczias patrijotams pridera vesti. Kada visų darbininkų ant lietuviszkos literatūros dirvos genijai pabudo, sulipo jiems ant nosių, padavė į rankas plunksnas ir paleido jas ant popieros kriepėms vadzioti, isz kurių paskui straipsniai iszėjo. Viena me buvo kaip ant delno parodyta, kad tik geltonplaukės Lietuvos stulpams pridera imtą, nes jos yra meiliausios ir karszcziausio kraujo; kitame kad jūdus plaukus turinczias, nes jos geriausios szeimininkės. Ir Dimszos muza tasyk neiszkentė, anų paveikslą pasėkė ir puikiame straipsnyje parodė, kad lietuviams kitokių anziptol nereikia vesti, kaip tikt tas, kurios turi kumpas nosis ir geltonus plaukus, nes tos geriausiais vaikais tėvynę apdovanosianczios. Paskui jo muza vėl žemyn nusileido, vėl pelėšiais apaugo ir susirietus tykiai tupėjo.

II.

O meile! Kas suskaitys, ko daugiau tu, ar gero, ar pikto, esi ant svieto padariusi? Tu akis užmerkus bredi per gyvenimo balą ir ne kartą klįjantus savo į didelį purvą įvedusi gerai iszmaudai; vienok kartais ir isz purvo isztrauki. Tu

miestus ir szalis į nelaimę įmeti, bet kartais ir gelbsti isz nelaimės. Tu uždegi kartais ypatingą ugnį szirdise jaunkaiczių ir neviens isz jų per tavę garbingais darbais atsimymina; bet daugelis, tavę szirdyje pajutę, apie nieką daugiau, kaip tikt apie gražes akytes, skaistų veidelį, patogų liemenį ir t. t. mąstyti negali, na žinoma nėra isz jų nė naudos žmonėms. Tu puikiai moki žmogų užnosies vadzioti, kaip sztai tu ant Dimszos parodei. Nors vargšzas straipsniūse savo ir keikė ir suaszaromis meldė patrijotus nevest kitokios paczios, kaip geltonplaukes turinczias kumpas nosis, o pats per tavo intrigas iszimylėjo į Onytę, kuri turi įlinkusią nosį ir visiskai jūdus plaukus. Tu Dimszos muzą pabudinai, bet kas isz tokio pabudinimo. Iszimylėjo Dimsza į Onytę, jo muza nū meilės pabudo, bet jau apie nieką daugiau nesvajėjo, tikt apie vieną Onytę, apie jos akutes, plaukus, liemenį, apie ateinanczią laimę apsivedus. Tikt pats gėrėjosi saldžiais Onytės į jį dirstelėjimais, da saldesniais nusiszypsojimais, taje elektra, kuri per jį pereinavo, kada Onytė palytėdavo, arba tūm pasiutusiu szirdies szokinėjimu, kada Onytė, atsisėdusi prie partapijono, savo plonais pirszczuokais po kliaviszius bėginėjo. Tikt pats tū džiaugėsi o kitiems apie tū savo. kaipo paprastai sako, „szvencziausius“ jausmus nieko nė pasakojo nė raszė. O liaurai jo vyto po truputį, kiti emė isz jų po lapelį ir dėjo jas į savo vainiką. Dimsza to nė netėmijo, nes vieną tikt tūmet matė ant svieto — skaisczios Onytės akutes.

Taip laikui beslenkant, ir diena szliubo artinosi, ant gallo atėjo ir atgabeno Dimszai daug naujų, da nežinomų jausmų ir szirdies tviskėjimu. Tū tarpu buvo jau ir gerą vietą

gavęs, jau kiseniuje visados atliekama rublinė tunojo na o tai jug jausmams saldumo pridūda. Nelaimingas, kuris niekad to neiszpažino.

III.

Saldžiausios jaunavedzių dienos pralėkė kaip meteoras. Kaip pasibaigus pūtai, kur skaniais gėrymais galvą apsvaiginęs ir linksmi laiką perleidęs, jauti ant rytojaus tikt ruksztumą burnoje ir nerimastį visame kune, taip ir po ramiam ir linksmam apsvaigimui meilės ir saldžių valandų, ruksztu szirdyje, o visam nesmagu ir liudna pasidaro, kada paprastas gyvenimas prasideda, kada numylėtoji nustoja savo patogumo ir tikt paprastą prozajiszka paczia tampa. Taip buvo ir su Dimsza, kada Onytė nustojo didesnės pusės savo poetiszkumo, kada nė akys, nė plaukai, ne palytėjimas neelektrizavo jau, kaip pirm to, jojo jausmus. Bet tai da butu buves neperkoks dalykas. Piningų Dimsza turėjo gana, tarnystę pildė pusėtinais dēlto butu galėjęs gyventi taip ramiai, kaip priesz vestuves apie tai svajėjo, bet netaip iszėjo. Dažar muza, meilei praslinkus, isz svaigulių iszsipagiriojus, ir jam keilią pastojė. Mat nubodo jai nūlat susirietusiai sėdėti, nepakako jau jai raszymas protokolų, atsiliepių ir atsakymu, užsimanė kitokį darbą dirbti ir emė Dimszos szirdį draskyti, tarytum pasakyti meldama: „žiurėk ką tu padarei isz manės — suszlapusią visztą! ar tokia asz tikėjaisi buti jaunystėje, po padanges skrajodama? Tu darai man gėdą, užtai ir tu manę paminėsi“. Jis draudė ją visokiais argumentais, bet tikt ant trumpo laiko numalszinti te galėjo. Nutilis ant tulo laiko, paskui vėl, nagus į szirdį ismeigusis begalo skaudžiai drasko. Taip kovoja jūdu ir szindien. Dimsza neleidžia jai

augštyu pakilti, o jį kaip furiją be mielaszirdystės pasiutusį jo szirdį drasko. Tik Dimsza neapsileidžia. Dievas žino, kokios pasekmės iš to gali būti, kokios nelaimės ant jo galvos nupulti, kokių aukų nū jo pareikalauti. Dimsza tvirtai su savo muza kovoja, kantriai sopulius jos uždūsus kenczia. O briliantai jo dvasios, kurie da jame buvo pasi likę, visiszka sukirmijo, tie-gi kuriūs į svieta paleido po truputį užmirsztį tapo; jo liaurai teko kitiems, kurie svarbesniais darbais atsižymėjo, kurių gyvenimas nepagađino, kurie dėl isztekliaus savo gero vės nesiliovė eiti sunkiu keliu kovos ir darbo.

Sziadien apie Dimszą tikt tiek girdėti: gamtos jis buvo gerai apdovanotas, likimas jam mokslą suteikė, butu galėjęs draugijai naudingas būti; bet gyvenimui tolyn einant, jo tingus protas nenorėjo su gyvenimu tolyn žengti, laiko bėgis ir draugijos progresas aplenkė užstengusio Dimszos proto pajėgas, metė jis apie draugija mąstyti o gyveno filistrų gyvenimu, tikt apie savo kasdieninius reikalus besirupindamas. Te atmintis apie jį greičiau pranyksta idant kitiems demoralizūjanczių paveikslų nebutu.

Isz praeites.

2000 m. — 1887 m.

per

Edvarda Belamy

Lietuwiszkaiz iszguldė Simonas K.

(Tąsa.)

— Tamista nėturi taip kalbėti, kaip ir nepasidūti tokioms mislimis ir jausmams... — suszuko aszarodama. — Ar-gi mes neesame Tamistos prieteliais ir draugais?... Tamistos tai kaltė, kad mus už tokius nepriimi... Tamista neprivalai mislyti, kad esi vienas...

— Tamista dėl manęs esi gera be aprubeziavimo; bet ar manai Tamista, buk nežinau, kad tai tikt pagūda, saldi pagūda, bet visados pagūda... Beprocziau bucziau, jeigu nežinocziau, kad negaliu pasirodyti Tamistai tokiu pat, kaip kiti žmonės jusų gentkartės, bet kaipo kokia dyvina be spēkos ypata, kaipo sutvėrimas kokis iszmestas ant kranto nežinomos juros, sutvėrimas, kurio negalė žadina visados draugjausmą, apart jo netikummo... Asz buvau toks beprotis, o Tamista taip gera, kad visatnai užmirsza, jog tikrai taip turi būti ir mislyjau, kad su laiku galėsu naturalizavotis tame szimtmetyje, kaip mes apie tai kalbėjome, taip, kad galėsu jaustisi vienų vienu tarp jusų ir jums pasirodyti tokiu, kaipo ir kiti žmonės apie jus gyvenanti. Bet Bartono pamokslas iszmokino mane, kaip nenaudingas buvo senasis surėdymas, kaip didei turi jums iszveizėti skirtumas, atskiriantis mus nū jusų...

— O, tas netikęs pamokslas... — suszuko Edita, iszreikszdama dabar savo draugjausmą. — Nevertėjo daleisti Tamistai jo klausyti... Ką Bartonas žino apie Tamistą?... Skaitė kur supelėjusiose knygoose apie jusų laikus ir galas... Kam rupintis Tamistai apie jį, arba mislyti, ką jis pasakys?... Ar-gi dėl Tamistos tas nieku ne yra, kad mes, kurie jį pažistame, kitaip mislyjame?... Ar-gi nedaugiaus Tamistą apeina tas, ką mes apie Tamistą mislyjame, negu tas, ką mislyja jis, kursai Tamistos niekados ne matė?... O, Tamista West, Tamista negali sau persistatyti, ką asz jau cziau, matydama Tamistą taip abejojanti. Asz negaliu tadalyką taip palikti... Kaip czia Tamistai pasakyti?... Kaip Tamistą pertikrinti, ant kiek skirtais yra musų jausmai su jo apie tai, kaip Tamista apie jūs mis-

lyji...

Taip lygiai, kaip ir anoje paojingoje valandoje, kada atėjo pas mane, isztiesė dabar prie manęs rankas su jausmu, dūdancziu pastiprinimą, taip lygiai kaip ir tada, paėmiau jas ir laikiau savo delnūse. Krutinė jos smarkiai plake, o lengvas drebėjimas jos pirsztų, kuriūs spaudžiau, reiszkė dar didesnį jos draugjausmą. Ant jos veido pagūda vedė kokią tai dieviszką kovą su periszkadomis, kurios butu galėję užkenkti. Draugjausmas tos moteriszkes niekados, isz tikro, ne buvo, labiaus apgalintis, kaip dabar.

Po ispdžiu tokios grožybės ir gerumo, mano szirdis visiszka apsalo: mislyjau, kad geriausiu atsakymu butu iszpažinimas tikros teisybės. Paprastas dalykas, neturėjau nei kibirsztėlės vilties, bet isz kitos pusės negalėjau baimyties kad ji užpyktu už tai. Be mios buvo meili ir draugjaucianti.

Tacziaus isztariau:

— Labai nedėkingas esu, kad nesiganėdinu isz prielankumo, kurį mą Tamista iszrodei ir dabar iszrodai. Bet ar Tamista esi ant tiek akla, kad nematai, dėlko tojo prielankumo neužtenka dėl mano laimės. Ar gi nematai Tamista, kad buvau gana gudintas, kad isimylėti...

Prie paskutinių žodžių didei užraudo ir nuleido akis, bet nesistengė iszsilūšūti isz mano rankų. Per keles valandėles dar pasiliko mano rankose, lengvai drebėdama. Paskiaus, užraudusi dar labiaus, bet su karcziu nusijūkimu, pakėlė akis ant manęs.

— Ir Tamista tiki, kad ne patį pagavo aklumas?... — užklausė.

Tai buvo viskas, bet ir to gana buvo, kadan-gi tie žodžiai apreiszskė mą, nors iszrodė neaiszkiais, netikrais, spindulius kudikio auksinio amžiaus, kurie apdovanojo mane

netiktai savo pagodojimu, bet ir meile.

O vienok, pusiau tikėdamas, kad esu valdžioje kokios palaimintos klejonės, prispaudęs ją prie savo krutinės, suszuka-

— Jeigu netekau proto, daleiski mą taip ir pasilikti...

(Toliaus bus.)

Juokai.

Profesorius: Pasakyk mą kaip tai stojosi, kad Jegaila paėmė už paczią Jedvygą?

Mokintinė: Pon profesoriau geriaus į tarpą dviejų isimylėjusių nesikiszi.

Didelis susirinkimas.

Bus Scranton'e, Pa. ateinanczioje nedėlioje 25 dieną Rugšėjo, kur bus daug kalbėtojų — ir vyrų ir moterių — anglų ir lietuvių — todėl tesusirenka kūmi didžiausis skaitlius vyrų ir moterių, nes retai tokia progą pasitaiko.

Susirinkimas bus ant salės Garnellio, 1344 Main Ave. Providence. Prasideš ant 7 vakare.

Temykite Lietuviai!

Pigiause lietuwiszka mėsinyozia visame mieste. Matydams menkumą uđdarbių pasiryžau pardūti szviežią ir gerą mėsą už pigiausę prekę, 5 ct pigiaus kaip kitur.

Priegtam pribuvusiems lietuviams isz kitų miesto dalių, perkant pas mane, asz užmoku kasztus Strytkario. Mano prekės taip yra žemos, jog žmonės dyvijasi, kiti mėsinykai jokiu budu negali lygintis su manim.

Kiti inportavotas deszras pardūda po 18 ir 20 c.

Asz pardūdu — po 15 c.
Galvijieną pardūdu nū 3c. iki 6c.
ir augszcziaus.

Kumpis virtas kitur po 20c.
Asz pardūdu po — 15c.

Kumpiai szvieži ir rukyti nū 7c. iki 10c.

Kiauliena [pork] nū 9c. iki 10c.
Lasziniai ir laszinukai 9c. ir 10c.

Lasziniai kostumerski po 15c.

Priegtam pardūdu žąsis, visztas, gyvas ir ne gyvas, taiposgi pardūdu kiausziniaus, sviestą, bulves, kopustus; viską pigiause ir didžiausiame pasirinkime

Sim. Arbacziauskas

1211 S. Second str.
PHILADELPHIA, PA.

Duok Dieve.

Dūk Dieve pasilsį žmogeliui
 Kurs gyvasčio silpnu žingsniu
 Pro gražų eidamas sodelį
 Keliaut tur dulkėtu keliu.
 Bereikalo jis uksmę mato
 Gražiam, palaimintam sode,
 Jis eidamas tikt dulkes krato
 Ir szyla saulės kaitroje.
 Ne jam smagiai linksmi silsėtis
 Pavėsyj' liepos ten kuplios,
 Ne jam dienos gražna gėrėtis
 Ir szaukti miegą ant vejės.
 Dūk Dieve pasilsį ramingą
 Dėl mus nuvargintos tautos,
 Kuri kaip sodą ans vargingas
 Veizd' rasztą, bet netur spaudos.
 Pridūki mums tvirtos drutybės,
 Pamazinki nors kiek vargų;
 Padidink mums spaudos gražybes,
 Atstumk nors kiek karozių jausmų;
 Dūk nusikrėst szunybių dulkes
 Tautystės ruimingam sode
 Sutrauki ypatas nors smulkes
 Vienybėn meilės uksmėje.

Kaip bitys netekusios bitino seno
 Nuliudusios laksto tuszcziam avilyj'
 Nežino ką veikti, medaus nestekena
 Ir maiszosi visos vienam sukuryj';
 Taip lygiai netekę liėtuviai vardo
 Tėvynės, tautystės ydėjos grynės,
 Nors rupinas, bet vis daugiausiai tikt ardo
 Tais želmenis sėtas Auszrinių kartos.
 Viens rupinas, nori įkūnyt tautystę
 Kitam-gi tikėjimo vieno tikt reik,
 O ans, ana, skleidžia isz mus, bedievystę...
 Ant galo tarp savės tikt peszamės veik.
 Nū lenkų mes paėmėm madą prakeiktą:
 Pesztinių naminių negalim užraukt...
 Ar žinote, vyrai, mums Bismarkio reiktu,
 Kad mus kas galėtų į kruvą sutraukt...
 Tai imkim, jieszkokim tą Bismarkį kitą
 O mažu ir rasime kur karcziamoj'
 O ne — tai draugystę kaip sztai jezavitų
 Sutverkim, bet tautiszkoj' dvasioj' grynoj'.
 Jei mes į viens kitą žiurėsime tikt sznairiai
 Jei knygoje pliauksizime vienas barnis
 Jei viens eis į deszinę, kitas į kairę
 Perniek mūsų darbas: tauta neatgis.

Pr. Sekupasaką.

Daina.

Laiminga saulutė į vakarus leidos,
 Laksztingals jau bandė taisyti stygas,
 Tikt liudnas liėtuvis galvą nuleidęs
 Keliauja į „ssylką“*) už miėlas knygas,

*) Isztrėmimą.

Ir vienas dainavo: Sudie tau szalele!
 Asz miėlą paveikslą tavosios gražnos
 Nors dvasioj' nesziოდams, atminsiu diėnelę,
 Kaip dirbau ant brolių — viengenczių naudos:
 Kaip dygų erszkėtį tamsybės naikindams
 Asz brolius viens kitą mylėt mokinau,
 Kaip gudo žabangus klastingus gadindams
 Asz pats į kalėjimą baisų patekau.
 Sudie sengalvėlei, ką manę auginot,
 Nelaimės sulaukė balti jus plaukai.
 Kam mane apraudat, kam savę žavinat?
 Ant niekų nueis visi jus atdusiai.
 Sudie jus namelei prasti, bet meilingi,
 Ir dėkui lakunai už jus giesmeles:
 Nevieną asz kartą, da budams laimingu
 Klausiau jus, gėrėjaus ir rasziau eileles.
 Ir jus tū iszlėksit ir manę iszvaro
 Į svetimus tolymus gudo krasztus,
 Jus sau te cziulbėsit, bet mą nieko gero
 Nėr laukt, nukėliavus į gudo nasrus.
 Nė zodzio, nė mislies nėr kam pasakyti,
 Nėr kam padejūt, tenai nieks nenuskus,
 Kaip žydinczė gėlę kad tinkas nuskinti,
 Numesi — ir vėjas kas žin kur nupus
 Suvytusę, seną į kokį liugyną.
 Bet ne, nepražysiu, ateis ta diėna,
 Asz vėleik sugrįsziu į miėlą tėvynę
 Kada bus nelaimė sziek tiek užbaigta
 Ir vėleik asz prietelius miėlus matysiu
 Ir jų suspausiu szirdingas rankas,
 Ir ką asz dariau, ir toliau tą varysiu
 Ir platysiu broliams naudingas knygas...
 Ir pabaigė daina... ir pancziai žvangėjo
 Ir narsiai liėtuvis pradėjo keliaut
 Ir drąsiai sargyban jisai pažiurėjo:
 Pastipkit, maskoliai, ant jus tikt nuspjaut.

Pr. Sekupasaką.

Mythai, pasakos ir legendos

Žiamaicziū.

Surinkti ir iszleisti per D-ra Edm. Veckenstedta,
 vyresnyjį senoviszku kalbu mokytoja prie Nikalojaus
 gymnazijos Liepojuje (Kursze).

Lietuviszkai iszguldė J. Szliupas, M. D.

(Tąsa.)

72. Dievas.¹⁾

1. Kada griaustinis griauja, tai žinome, kad Dievas savo vežime važinėjasi po debesius.
2. Kada Dievas pyksta ant aniolo, tai jis sviedžia į jį ugninę strielą. Tada mes sakome, žaibas pliekia.
3. Kada smarkus vėjas puczia, tai sako, Dievas putūja.
4. Dievas turi dvi aki, beje vieną didelę akį, kuri jam ant vidurio kaktos sėdi, tai yra saulė, ir vieną mažą akį ant

1) Slg. Įzengoje s. 17 ir 18.

pakauszio, tai yra mėnū. Kada jis ant mūsų žiuri, tai turime dieną, ir mus apszviečia saulė, o kada jis nū mūsų nusigreja, tai szviečia mums mėnulis. Nakezia taip-gi aniolai žiuri žiamyn ant mūsų: jų akymis yra žvaigždės.

5. Kada sniegti, tai, kaip sako, palocius dangaus, kuriame Dievas gyvena, yra valomas.

6. Debesiai yra sienomis palociaus, kuriame Dievas gyvena.

7. Kada Dievas pyksta ant aniolų, tai jie verkia. Jų aszaros pūla žiamyn ant žiamės; o mes tada sakome, kad lytus lyja.

8. Kada Dievas pyksta ant aniolų, tai tiejie verkia. Jų aszaros pūla pas mus žiamyn kaip ledai.

73. Kristus.

1. Kada Kristus buvo ant žiamės, jis vieną kartą du brangiū medūgaliū taip ilgai tryniojo vienas į kitą, iki jie užsikūrė; tada jis suteikė žmonėms ugnį.

2. Vieną kartą Kristus aprėdale ubago keliavo per žiamės, idant pamatyti, kaip apsieina žmonės ir gyvuliai. Pirmausiai jis pasitiko arklį, besiganantį ant ganyklos ir bedantį. Jis pasiklausė arklio, ar ans norėtu jį pajodinti. Arklys atsakė jam, tegul jis palaukia, iki ans prisisotins, o tada pajodins. Tad Kristus padarė, kad arklys vienval turi esti, nėkados neprisisotindamas. Potam Kristus ėjo toliaus. Po valandėlės jis pamatė verbliudą (nugarkuprį). Taip-gi szitojo jis pasiklausė, ar ans norėtu jį pajodinti. Verbliudas atsakė, kad jeigu butu pabalnotas, tai pajodintu. Tūjau Kristus davė jam prigimtą balną. Trumpą laiką potam Kristus sutiko asilą. Asilas tūjau buvo gatavas Kristų pajodinti. Atminčiai szito pagatavumo Kristus padarė, kad ant nugaros asilo matosi tamsus kryžius.

3. Kada Kristus dar ant žiamės vaikszečiojo, vieną kartą keletas žydų užsimetė iš jo pasityezioti. Dėl szito mierio jie paslėpė vieną iš savųjų į skrynę ir klausė potam Kristaus, kada jis artyn priėjo, kas randasi skrynėje. Kristus tarė, kad joje esąs bjaurus ir bridus gyvulys. Žydai jūkėsi iš to. Ale kada jie buvo skrynę atidare, ant jų išgąszcio iš jos išszoko kiaulė: mat Kristus buvo žydą permainęs į kiaulę. Nū to laiko žydai daugiaus nevalgo kiaulienos.

74. Marija.¹⁾

1. Palei szaltinį kliosztoriaus Kretingoje seniaus tankiai matydavo motyną Dievo besėdincią. Szaltinis gydydavo ligas. Bet kada vieną sykį buras numazgojo savo ligotą arklį szaltinyje, tai gydanti spēka szaltinio išseko. Nū to laiko motyną Dievo nėkados daugiaus nepasirodė pas szaltinį.

2. Netolymais vieno kaimo pas Plungę mato kožną metą tam tikroje dienoje motyną Dievo pasirodant ir liepsnose gaisztant. Ale tai esą pasidare po szitoki atsitikimo. Kada krikszezioniszki kuningai atėjo į szalį, jie pastatė abrozą motynos Dievos netolymais vieno pagoniszko aukaro. Bet aplinkiniai pagonai sudegino szventąjį abrozą. Nū ano laiko kožną metą atsitinka zinomas prajovas.

3. Kalvarijos miestelyje randasi medinis abrozas motynos Dievo, prie kurio žmonės su apžadais keliauja. Abrozas visados budavo subrangiausiais parėdais papūsztas. Na-gi

laike vienos iš vainų, kurias Szvedai vedė su Lenkais ir Lietuviais, Szvedai buvo taip-gi į Kalvariją atėję, ir kada gi jie smilo ant brangenybių motynos Dievo, tai vienas atkaklus kareivis priėjo prie abrozo ir pagriebė už parėdo, kurs iszadytas buvo su sidabru ir auksu, idant nuplėszti. Bet vos jis buvo parėdą palytėjęs, kaip jis gavo baisų smugį, paszlijo ir pūlė be kvapo ant žiamės. Kitas kareivis potam kirtu su kardu į galvą motynos Dievo. Taip-gi szitas kareivis sukrito negyvas, o iš skrūsto, kurį kardas buvo įlreskęs, lasznojo žiamyn raudonas, sziltas kraujas, kurs kunkuliūti pradėjo, kada palytėjo žiamę.

75. Kristus ir Szventas Petras.

1. Jūg vis tiek yra, ar su moteriszke ar su velniu gincysiesi, nes vis-gi ginczą pralaimėsi, tai yra zinoma. O iš kur tai pareina, pamokina szitoks atsitikimas. Vieną kartą viena moteriszke ir velnias smarkiai ginczyjosi su kits kitu, muszosi ir tāsėi szian ir ten. Tai pamatė Kristus, beeidamas pasivaikszeioti su szv. Petru. Kristus negalėjo to apkėsti ir todėl pasiuntė szventą Petrą, kad ginczą numalsintu. Bet Petras to negalėjo padaryti. Savo papykyje jis numuszo galvą velniui ir moteriszkei. Ale tai su visu nepatiko Kristui ir todėl jis liepė szv. Petru, kad savo nusikaltimą vėl pataisytu. Szv. Petras nuėjo ant vietos, uždėjo ant kunų abidvi galvi ir padarė velnią ir moteriszkę vėl gyvais. Bet skuboje jis pasiklydo, nes moteriszkei jis uždėjo galvą velnio, o velniui — galvą moteriszkes.

Nū to laiko nei velnias nepervirszyja moteriszkes, nei moteriszke velnio, bet gincze su jaisiais visados busi pergalėtas.

2. Musų vieszpats ir szventasai Petras vieną kartą iszsi-rėngė ir ėjo ubagauti. Jie buvo per isztisą dieną ėję, neuztikdami jokio kaimo, arba nors tiktai kokį žmogų pakeliui. Galiaus ant rytojaus jie užtiko vieną ganyklą. Ten jie veikiai užklupo piemenuką ir tojo klausėsi kelio į artimiausiąjį kaimą. Vaikyszeias buvo toks tingus, kad jis nėko neatsakė, bet tiktai su koja parodė linkmę, kur jie turėtu eiti. Abusiai atlyginti. Tad vieszpats tarė, reikia mergą su piemenuku sutūkdinti, nes gerai yra, suporinant stropumą su tingėjimu. Ir kaip mielasai vieszpats buvo pasakęs, taip įvyko. Szventas Petras turėjo porą sutūkdinti, o toji gyveno laimingai savo tarpe iki myriui.

3. Kitą kartą govėda burų vaziavo į svodbę. Buvo žiemos laikas, burai buvo kailiniais apsilvėję ir jūkus darė. Na-gi atsitiko, kad Jėzus ir Petras iš netyezių ėjo keliu. Vos burai buvo iszvydę tariamus pakeleivius, kaip jie rįžosi iš jų pasijūkavoti. Jie iszszoko iš vežimo, kailinius savo iszvirkszečiai apsilvėko ir nudavė tiltą, per kurį Jėzus ir Petras norėjo pereiti. Tiejie praszėsi burų, kad leistu jūš savo keliu eiti, bet visi praszymai buvo už nėką. Tad Jėzus supyko ir tarė: „Jeigu jus norite buti meszkomis, tai ir turite jomis buti ir pasilikti“. Vos jisai buvo tūs žodzių isztaręs, kaip burai pavirto į meszkas.

du ėjo ramiai toliaus. Neilgai trukus, jie sutiko ant ganyklos mergą. Taip-gi mergos jie klausėsi kelio į artimiausiąjį kaimą. Tūjau merga netiktai teisingą davė žinią, bet nuvdė musų vieszpatį ir szventąjį Petrą taip toli, kad jie nebegalėję paklysti. Kada jie buvo galą kelio atsitolinę nū mergos, szventas Petras klausė, kaip bent mergai galima butu geriau-

(Toliaus bus.)

1) *Lascius: Cantur et B. Virgini, exortis procellis istud carmen: Ave maris stella. Dei mater alma.*

Pajieszkėjimai.

Pajieszkau savo brolio, Vinco Barono, paeinancio isz Suvalkų gub., Mariampolės pav., Keturvalakių parapijos, Meszkuczių kaimo. Apie 20 metų Amerike. Pirmiaus gyveno apie Mahanoy City, Pa. Jei kas apie jį žinotų arba jis pats tegul atsiliepia ant žemiaus padėto adreso:

Marė Karalienė
652 W. German str.
Baltimore, M. D.

Apgarsinimai.

„VARPAS“ literatūros, politikos ir mokslo dvi mėnesinis laikraštis iszeina jau 10 metas Tilžeje. „Varpas“ yra Lietuvos vadovų laikraštis; talpina puikes apysakas bei moksliskus rasztus „Varpas“ į Ameriką ant metų su prisiuntimu, kasztėja 1 dolerj.

„UKININKAS“, Lietuvos ukininkų mėnesinis laikraštis, iszeina 9 metais, taippat Tilžeje. Talpina įvairius rasztus apie lietuvių prispaudimą po Gudų valdzia bei pamokina kaip reik nū jų gintis, apysakas, pamokinimus isz ukės, žinės isz Lietuvos kaipo ir isz svetimų szalių, bei apie ligas, nū kurių gali pats žmogus prisigelbėti, neesant arti daktaro.

„UKININKAS“, į Ameriką, ant lmetų kasztėja ir tiktai vieną dolerj. Norinti iszsisiaszti virsz minėtus aikraszcius, pinigūs gali siusti registravotose gromtose ant szito adreso;

Herrn J. Lepinas
Tilsit, Ostpreussen
Germany.

ADRESAI

CENTRALISZTŲ VIRSZINKŲ „TĖVYNĖS MYLĖTOJŲ“ DRAUGYSTĖS.

Prėzidentas—T. Astramskas
P. O. Box 200, Miforsville, Pa.
Kasiorius—Ig. J. Grieszius,
P. O. Box 113, Union City, Conn.
Sekretorius—M. J. Damijonaitis,
P. O. Box 212 Broad Brook, Conn.

AGENTAS

asekuravojimo NAMŲ ir visokių DAIGTŲ nū aznies

GEO. GWILLIAM, agentas.

MAIN Str. Plymouth, Pa

DR. F. J. KALLMERTEN

Dr. F. J. Kallmerten is a German physician who has practiced in the United States for many years. He is known for his expertise in various medical fields, including the treatment of infectious diseases and general medicine. He has authored several books and articles on medical topics.

DR. F. J. KALLMERTEN, TOLEDO, OHIO.

Knigos

pargabentės isz užmarės:
Maldų knigos,

Mažas a tiso altorius, Mizių maldos su abrozėliais (nū vien formate) kriszolinu apdaru 60 ct Szagrino 50 c.
Aukso Altorius arba Szafinis danglazku skarba 2.00 iki 3.00.
Darbe Dievui ant auksztybės 1.50.
Išlasas 3 d. 1864 1.25c., 1.50c. ir 2.00c.
Kniga glosnių arba Kantilezkos 75c.
150 Psalmu Dowido karaliaus ant paveikalo kantilezkų 75c.

Istorizkos dvaisizkos įtalpos knigos,

Istorija seno ir naujo istatymo su abrozėli. 15c.
Istorija seno istatymo 25c.
Gyvenimas Marijos 30c.
Meno isz vancziasios Marijos Panos 30c.
Sopulė Motyns Dievo 30c.
Evangelijos su puikais apdarais 1.00c.
Gyvenimai Szventųjų, ant visų metų kožnos ilenos, pir na, antra, trecia ketvirta ir penkta lalis az kožną dalį po 65c.
Gyvenimas szv. Benedikto Labro 10c.
Stebuklai Dievo Szvencz. Sakramente 40c.

Istorizkos knigos svietizkos įtalpos.

Ohlypos 25c.
Robinsono 25c.
Kantrios Elenos 20c.
Lementorius su poteriais ir mistranturais 10c.
Istorija Lietuvos 30c.
Istorija Svienytų Valstijų Amerikos konstltucija 1.00.
Trumpa senovės Lietuvų Istorija 10c.
Apilnkrasztis kun. Petravycziaus į Vilnius džiakonystės kuningus 1870 m. 5c.
Už ką mes lenkams turime būti dėkingi arba nūdėkingi, graži knygutė kurioje apraszta visl manų prieštakai su lenkais nū pat krėkszto Lietuvos 5c.
Žiponas bei žiponė 40c.
Žircas ir vaikas 20c.
Apie senovės Lietuvos plius 10c.
Kankiės Lietuvosizkos dainos keturiems balsams (su natomis) 20c.
Amerika pirtyja (komedija) 10c.
Apie kalbų pradzią 5c.
Badai gydymo nekurių Hgų 25c.
Kadaryti, kad aveiktū itume ir ilgal gyventume 5c.
Kas yra, o kas bus! žvilgis ant szių d. enų ir į atelį 5c.
Krumplių Jonas, apysakėlė 5c.

keletas žodžių apie nežmonizskius maskolų darbus kražiūso ir apie sudyjimą kražiūsių Vilniujo 5c.
Keletas rasztų apie kražių atsitiikimą 10c.
Tamozzius besotils apysaka 5c.
Kalba dviejų ž nonių kuzimiero ir Antano apio 10c.
Katalikų bažnyczios pavata 5c.
Lištavos kankiės (ollėmis rasz.) 10c.
Pamokslai apie sudj Dievo, pasūtą, dangų ir uekaitą prasidėjimą Szv. Panos Marijos 10c.
Pamokslai ir Ganytoja kalbos spdiecziams, knygpirnoji, apima laiką nū pirmos nedėlios Adventų iki pelony dienai (pamokslai kožnam nedėlieniui) 1.25c.
Trumpi pamokslinimai ir rodos, pagal Kurias Juri elgtis kiškivionas žmogus 10c.
Lietuvos gospadinė arba pamoklinimas kaip suvartoti Dievo dovanas, paraszė žmōna. Antras iszleidinimas pagerintas 15c.
Final r jų gyvenimas, vienasdielis ir pirmutinė szalna 10c.
Pavargolė ir kaip gyvena kynai, apysakos 10c.
Andersono pasakos (su abroz.) 15c.
Gydyklos nū baimės myrio 20c.
Misija ir ziedas 25c.
Naujausia sapnų knigolė 50c.
Ženybos patiki Miko 5c.

Knijos poetizkos.

Senkiaus Jurgis 15c.
Vitoliorauda, patikus poematas isz senovės Lietuvų gyvenimo, 2 knijos 1.25c.
Dėnštalczio pavasario linksmybės 10c.
Kouraitų Valcarodas 10c.
Tėvynizkos glosmės 5c.
Birutės dainos 10c.
Tėvynainių glosmės 40c.
Petro Armino rasztai — ollės 10c.
Pagrėdny gėbtavės — teatralizska 10c.
Ponas ir M. žikai, Drama penkiose permatose, paraszta Aleksandro Gužuczio, 15c.

Apysakos.

Kastalybė tai nemelas pulkios apysakolė isz Lietuvos gyvenimo 15c.
Istorija apie gražą Mageloną, dukterj karaliaus isz Naujojo ir apie Petrą kareivj 20c.
Pajudiki me vyrat žemą, puiki apysaka paraszta patrijotizskoje dvasioje pagal vengrizzką pono A. isz B. autoriaus knygutė „Kas tolybė tai ne melas 15c.
Pasaka apė Szaltabuzius (jūkinga) 5c.
Muzikolė 15c.
Valikų knigolė 15c.
Ant Nakvynės 5c.
Kalmynų pasaka 5c.
Kaukaz) belaisvis 5c.
Kur maitis, ton ir Dievas 5c.
Ras kalbas 5c.
Negilistai dalgas 5c.
Pasakojimas apie vaitą ir jo rasztiniką 5c.
Senis Makrelekas 5c.
Vakaras Pilvco pirktolė 5c.
Gyvenimas Stepo Raudnosio ir kiti naudingi skatynai. [ketvirta dalis „Szlaundėnizsko Senelio“] 15c.
Parmazonas arba Baisimas Dievo Rustybės 12c.

Mokslizski rankvedziiai ir kitokios knigos

Kniga dži isz mokojimo visasvietliės kalbos 15c.
Apie buvintą Dievo 5c.
Griozninkas priverstas metavotis 15c.
Pamokslai apie trusą 5c.
Talmudas ir musų žydat 10c.
Skala su kalba 20c.
Prieszaszris 20c.
Kaip igyti pinigūs ir turta 20c.
Grietybė 5c. ir 10c.
Genj dōdā, graži pasakutė kur iszrodjta, kaip laba svietā slogina maskolij valdzia 5c.
Apie žemę ir kitus svietus, jų buvį ir pabalgą 75c.
Apie Dangų 5c.
Final r jų gyvenimas, ir pirmutinė szalna 10c.
Lietuvos gospadinė 10c.
Zodynas kun. M. Miežinio 2.00.
Naujas elementorius [1895 m.] apdarytas su puikiais paveikalais 15c.
Trumpa peržvalga Lietuvos daryb Amerikoje 20c., dėl perkupczlių po 10c.
Kalendoriai ant 1889 ir 1890 m. po 10c.
Lengvas bndas iszmokti gražiai rasztj be pagalbo mokintojus 10c.
Pavasario balsai 15c.
Apie žėnūs vidurias Dviejose knygelose, su 22 paveikalėliais 20c.
Keistut's, Tragedija penk' ūse aktūs 20c.
Virszininkai, Margas paveiklėlis isz gyvenimo maskolizkų urėdinkų Lietuvo e 15c.
Medėjo papasakojimas su paveiklėliais 5c.

Dvi gražtos pasakolės. Pavogti arklai ir Mendolis Didgalvis 10c.
Trusas ir kapitolas. Trumpos žinios isz politizkos ekonomijos 10c.
Lietuvystės praistė, dabartis ir ateitis 25c.
Hygiena arba mokslas apie užlaikymą sveikatos 35c.

Įvairios dvaisizkos knijos,

Pamokslai ant didžiųjų metinių svencų ir d džiiosios nedėlios, 50c.
Tiesos Žodžiai, 35c.
Pillotea arba kolias į maldingą gyvenimą, 50c.
Pokilis Szventųjų 15c.
Izsguldimas motinū svenczių labai naudinga knigolė 10c.
Mokslas Rymo kataliku 40c.
Kas yra griekas? 15c.
Nekaltybė 20c.
Vartai dangaus 15c.
Pekla, arba amžinas pragaras 75c.
Arlėka yra nūdai; su ilustracijomis 30c.
Garsas apie bajsybes Dievo sudo 25c.
Raktas į dangų 15c.
Didžioji nedėlia 5c.
Kaip Sumentija nuspakajti 15c.
Vadovas į dangų 40c.
Prisigatavojimas ant smerczto 40c.
Draugija dėl duszių 5c.
Kaadleninės Maldos 5c.

Notos dėl partapijono.

Varpolis [valcas] 30c. Dėdlenė [polka] 30c.
Sudlev [mazurka] 40c.

Paveikslai [abrozai].

Kražių skerdynė 50c. Paveikslas Gedimino 30c.
Paveikslas Vytauto 25c. Paveikslas Litanijos 25c.
Visoki Abrozėliai su maldelėmis po 5centūs

KNINGOS

EOCNOS SPAUSTUVĖS.
Lietuvos Istorija, nū seniausių gadynių iki Gedimino D. L. K., paraszta 1850 m. Simano Daukanto. Kniga pirma, gaunama už 1.50c.
Budas Senovės Lietuvos Kalmėnų ir Zemalczų paraszta Simano Daukanto, gaunamas už 1.00.
Istorija Katalikų Bažnyczios, 1.00.
Europos Istorija su žlampliais 50 ct.
Lietuvizkos DAINOS isz visur surinktos 200c.
Zemalczų Motiejus Valanczlauskas, 25 ct.
Ponas Bartkus, paraszė kun. A. Burba, 20 ct.
Diovaitis, apysaka szios gadynės 1.00 ct.
Apleka Dievo 1.00.
Du puikūs apraszymai apie nedorybę žydo ir piktą augynimą wajku 1.00.
Eglė, žalczių karalienė ir iszgroivimas Kauno pillos 1362 m., du pulkus dramatal paraszti Aleksandro Gužuczio, 25c.
Gyvenimas Genavaltės. Pamokinanti ir labai sujudinanti apysaka isz senovės laikų 50 ct.
Istorija gražios Katrinos ir jos visoki 10c.
Istorija isz lalko Francuzkos 10c.
Istorija isz lalko „vatos Afrikoj“ 30c.
Iz po budelio kalavijo ir Kajimas, dvi pulkios apysakos, ant Lietuvosko perdejto V. Stag. 40c.
Istorija Septynių Mokintojų 50c.
Istorija isz lalko Lietuvos Sapnas 80c.
Juzapas Koniuszewskis, arba kankinimas Unijotų po valdzia maskolians 50c.
Kabalas talpinantis savyje visokius užminimus ir ant jų reikalaujantj atsakymą 10c.
Konstituceja dėl darbinikų 10c.
Nedorybes Rymo Ciešorin, istorija isz lajko 80 ct.
Prawadnikas angelskos kalbos neabdar. 1.00.
Pujkus apraszymas apie Lietuvą 1.00.
Rinalda Rinaldinas 1.50 ct.
Senovės apraszymas apie Duktery 50 ct.
Sumyszymas arba hajme tury dydeles akis 15 ct.
Pykra tejsybe isz Suvalku gubernijos 85 ct.
Szwleas Dievo 50 ct.
Uzsystanawik ant to geraj 50 ct.
Witas ir Korynna istorija isz lajko persektioj Bažnyczios S. per Deoklecziana 95
Apie Joną Tvarduczę garų burtiniką ir jo darbus sykiu su apraszymais apie burtus 25c.
Keletas žodžių apie lietuvius ir naudingi pamokinimai dėl Lietuvos žmonių 10c.
Pamokinanti apraszymai isz gyvenimo žmonių visokios rodos 15c.
Mythai pasakos ir legendos pirma dalis 50 c.